

Z frontu walki o plan skupu

Specjalni wysłannicy „Łódzkiego Expressu” telefonują

Początek listopada. Aktyw terenowy w 12 powiatach naszego województwa podsumował październikowe wyniki dostaw zboża, przeanalizował popełnione niedociągnięcia i uzbrojony w doświadczenia, przystąpił do ostatniej fazy walki o plan skupu.

Wszędzie tam, gdzie aktywnie towarzyszy dokładne rozeznanie oddziaływania, bojowość oraz umiejętność oddziaływania — na dobry rezultat nie trzeba długo czekać. Chłopi ruszają z dostawami na punkty skupu.

Świadczą o tym meldunki z 2 listopada. W dniu tym

powiat radomszczański, zwołany już od miarek i odsypów, dzienny plan skupu zboża wykonał w 225,5 proc., brzeziński — w 183,9 proc., wieluński — w 188,6 proc., łódzki — w 156 proc., piotrkowski — w 119,5 proc.

A oto dla kontrastu taka cyfra: 27,1 proc. planu dziennego. Należy ona do powiatu o najlepszych ziemiach — do powiatu kutnowskiego, który jak od początku przybrał żółwie tempo, tak go ciągle nie zmienia.

TEMPO DOSTAW WZRASTA I W POW. ŁOWICKIM

ŁOWICZ. — Przyspieszone załatwianie podań o przydział materiałów budowlanych, wzmożona walka z wpływami kutekimi i coraz ofiarniejsza praca aktywistów terenowych — oto czynniki, które wpłynęły ostatnio na ożywienie dostaw zboża w pow. łowickim. Szczególnie dale się to zauważyć w gminach Zduny, Bolimów, Bielawy, Jezioro i Kompina.

W gminie Zduny, liczącej 29 gromad, 11 już przekroczyło 90 proc. planu rocznego i w szybkim tempie zbliża się do ukończenia dostaw.

Powitanie oddziałów przynoszących wolność

22 Swięta

KONFERENCJA JAPONSKIEGO KOMITETU OBRONCÓW POKOJU

TOKIO. — Odbyła się tu VIII krajowa konferencja Japońskiego komitetu obrońców pokoju. Uczestnicy konferencji uchwalili oświadczenie o narodu japońskiego, nawołujące do przeciwstawiania się polityce zbrojeń, jak również program walki w obronie pokoju, który przewiduje zacieśnienie współpracy międzynarodowej, żądanie nawiązania stosunków dyplomatycznych między Japonią a ZSRR, Chinami, Indiami i krajami demokracji ludowej oraz zwalczanie aerykacji „pomocy”, zmierzającej do remilitaryzacji Japonii.

SWEDZKA NOTA DO USA

HELSINKI. — Radio fińskie podało, że rząd szwedzki wystosował do departamentu stanu USA notę, w której zwraca uwagę na ulamie skutki, jakie może pociągnąć za sobą dla przemysłu szwedzkiego projektowane przez rząd USA podwyższenie taryf celnych na importowane do USA wyroby szklane.

KŁOPOTY FINANSOWE RZĄDU FRANCUSKIEGO

PARYŻ. — Rząd francuski napotkał poważne trudności przy opracowywaniu projektu budżetu państwowego na rok 1954.

Na ostatnim posiedzeniu rady ministrów, przedłożony przez ministra finansów Edgara Faure'a projekt budżetowy, wykazujący się deficytem w wysokości 700 miliardów franków, został odrzucony.

ANULOWANIE OSZUKANCZYCH WYBORÓW W SALERNO

RZYM. — Rada państwa anulowała wybory administracyjne w Salerno, które odbyły się 27 maja ubiegłego roku i zakończyły się zwycięstwem monarchistycznych. Okazało się, że podczas obliczania głosów dopuszczono się poważnego oszustwa. Obecnie wybory w Salerno zostaną powtórzone.

PAKISTAN PROKLAMOWANY REPUBLIKĄ

KARACZI. — Radio Karaczi podało 2 b.m., że pakistańskie zgromadzenie ustawodawcze przyjęło uchwałę stwierdzającą, że Pakistan nazywać się będzie „Muzułmańska Republika Pakistańska”.

Szumnie reklamowana wielka ofensywa francuskich kolonizatorów w Wietnamie zakończyła się sromotnym fiaskiem. Oddziały wyzwolenie biją i rozbijają francuskie bataliony oczyszczając coraz to nowe tereny kraju od wroga. Wszędzie ludność entuzjastycznie wita wkraczające oddziały ludowe.

Fot — CAF

Za domaganie się repatriacji — śmierć

Niesłychany terror rozpętali agenci lisynmanowscy w obozach jenieckich w południowej Korei

PEKIN (PAP). — Jak donosi z Kaesongu Agencja Nowych Chin, dowództwo hinduskich wojsk ochronnych podało do wiadomości o nowych wypadkach zabicia i zranienia jeńców koreańskich w jednym z podobozów znajdujących się w południowej części strefy zdemilitaryzowanej. Jeden z jeńców koreańskich w podobozie 53 został bestialsko pobity przez agentów lisynmanowskich i zmarł wskutek odniesionych ran. Drugi jeńiec koreański z tego samego podobozu, również pobity przez agentów lisynmanowskich, został przewieziony do szpitala.

Ogólna liczba jeńców zamordowanych przez agentów lisynmanowskich i kuomintangowskich wynosi 11 osób.

Jeńcy koreańscy i chińscy uciekają z obozów z narażeniem życia, ponieważ obawiają się, że jeśli oświadczą, iż chcą powrócić do ojczyzny, będą zamordowani przez agentów lisynmanowskich i kuomintangowskich.

Opłata pocztowa niszczona ryczałtem

Cena 20 gr

Dziś 8 stron

ŁÓDZKI EXPRESS

— KUSTROWANIE —

Rok I

Łódź, środa 4 listopada 1953 r.

Nr 56

50.000 robotników z Łodzi i województwa stanęło na wartach produkcyjnych

ku czci rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej

Poprawiamy warunki pracy, zwiększamy troskę o maszynę, produkujemy lepiej, więcej i oszczędniej — oto treść zobowiązań robotników i robotniczek zaciągających warty produkcyjne dla uczczenia XXXVI rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej.

Do wczoraj w Łodzi i województwie do pełnienia wart produkcyjnych przystąpiło ponad 50 tys. robotników.

W ZPW im. 9 MAJA

W ZPW im. 9 Maja warty produkcyjne zaciągnęło ponad 800 robotników.

Tkacka Brygada młodzieżowa Jerzego Siennego podniosła jakość produkowanych tkanin o 1 proc.

Zespół majstra Leona Skupienia podniósł czystość miedzi pracy i maszyn. Podobne zobowiązanie podjął zespół Eugeniusza Bednarka z przewijalni.

W ZPDz im. GLAZEWSKIEGO

W ZPDz im. Głazewskiego warty produkcyjne pełnił ponad 1000 osób.

Taśma produkcyjna Zofii Maniak podczas pełnienia wart uszyje 100 sztuk koszul męskich ponad plan, a taśma Ireny Sira wyprodukuje ponad plan 200 szt. kąpielówek.

W ZPB im. DZIERŻYŃSKIEGO

Około 2 tys. członków załogi ZPB im. Dzierżyńskiego stanęło do pełnienia wart produkcyjnych.

7 zespołów robotniczych z

Z „Expressem” PTTK i ORZZ jedziemy do Nowej Huty!

Jedziemy więc do Nowej Huty! Jedziemy z „Łódzkim Expressem”, PTTK i Okręgową Radą Związków Zawodowych. Wycieczkę tę organizujemy dla łódzkich przodowników pracy i racjonalizatorów z okazji zakończenia Miesiąca Pogłębień. Przyjaźni Polsko-Radzieckiej.

Łódzcy przodownicy wyjadą z Łodzi w sobotę około godziny 20. W niedzielę zwiedzając wspaniały obiekt sześciolatki, spotykają się z przodującymi budowniczymi Nowej Huty.

Powrót tym samym pociągiem specjalnym w niedzielę rano.

bowiało się podwyższyć jakość półfabrykatów i fabrykatów. Dwa zespoły zwiększą oszczędność pomocniczych artykułów technicznych. 85 zespołów podniesie warunki bezpieczeństwa i higieny pracy oraz wzmocni troskę o maszynę.

Do pełnienia wart produkcyjnych stanęło również w dniu wczorajszym załogi fabryk metalowych, elektrotechnicznych i wielu innych branż.

Przemysł cukierniczy wykonał plan roczny

WARSZAWA (PAP). — Przemysł cukierniczy wykonał na 69 dni przed terminem zadania produkcyjne 4 lat Planu 6-letniego.

Zakłady tego przemysłu poważnie zwiększyły w ciągu ostatnich 4 lat ilość produkcji, rozszerzyły jej asortyment oraz starają się o dalsze polepszenie jakości swych wyrobów.

Wprowadzono do produkcji wiele nowych wyrobów, zwiększając asortyment do ok. 700 artykułów.

Walka o stanowisko dowódcy floty na Morzu Śródziemnym między Anglią i USA

PARYŻ (PAP). — Jak pisał czasopismo „Tribune des Nations”, między przedstawicielami wojskowymi USA i Anglii trwa ostra walka o stanowisko dowódcy floty na Morzu Śródziemnym.

„Już od roku — pisze „Tribune des Nations” — stosunki między marynarką amerykańską a angielską na Morzu Śródziemnym przypominają wrzód”. Czasopismo stwierdza, że dowództwo amerykańskie dąży do usunięcia angielskiego admirała Mountbattena.

Czasopismo podkreśla, że stosunki między USA a Anglią zastrzyły się jeszcze bardziej w czasie konferencji wojskowych przedstawicieli organizacji bloku północno-atlantycznego, która odbyła się we wrześniu br. w Malcie. Mountbatten stanowczo oświadczył na tej konferencji, że zwiększenie liczebności floty amerykańskiej na Morzu Śródziemnym stanowi, jego zdaniem, spisek przeciwko Wielkiej Brytanii.

Zdaniem niektórych obserwatorów — pisze „Tribune des Nations” — Radford zbadał już sprawę zastąpienia Mountbattena admirałem ame-

Tezy do dyskusji przed II Zjazdem PZPR

przyjęte przez IX Plenum Komitetu Centralnego PZPR

„Osiągnięcia w wykonaniu Planu 6-letniego i główne zadania gospodarcze w latach 1954-1955”

(patrz str. 3)

Kombajny zbożowe będziemy produkować w kraju

Dzięki pomocy Związku Radzieckiego ruszy produkcja w wielkiej fabryce pod Poznaniem

WARSZAWA (PAP). — W coraz szerszym mechanizowaniu i unowocześnianiu prac w rolnictwie — niezbędnym dla przyspieszenia rozwoju produkcji rolnej i podniesienia urodzajów — pomaga nam wydatnie Związek Radziecki. Z ZSRR sprowadzamy m. in. wielkie kombajny zbożowe „S-1”, stosowane przy sprzącie zbóż w dużych gospodarstwach rolnych.

Obecnie podejmujemy — w oparciu o wykonaną w ZSRR dokumentację i przy pomocy radzieckich maszyn i urządzeń — samodzielną produkcję kombajnów zbożowych w budującej się fabryce maszyn żniwnych w Poznaniu - Starołęce.

Będą tam również produkowane snopowiązałki i inne maszyny rolnicze.

Fabryka maszyn żniwnych w Poznaniu - Starołęce rośnie bardzo szybko. Dzięki punktualnym, a często przedterminowym dostawom maszyn i urządzeń ze Związku

Radzieckiego pierwsze urządzenia tej fabryki zostały uruchomione przed terminem.

Żałoga zatrudniona przy wznoszeniu fabryki maszyn żniwnych stara się wyprzedzić terminy podane w harmonogramach. Jeszcze przed końcem Planu 6-letniego, dzięki radzieckiej pomocy, fabryka w Poznaniu - Starołęce będzie produkować polskie kombajny zbożowe i inne maszyny rolnicze.

Poważne kredyty na akcję zwalczania wilków

WARSZAWA. — W zbliżającym się sezonie polowań zimowych prowadzona będzie na szeroką skalę akcja zwalczania wilków, niebezpiecznych drapieżników, które rokrocznie wyrządzają poważne, sięgające setek tysięcy złotych, szkody wśród zwierzyny łownej, a także w dobytku rolników.

Według danych z ubiegłego roku, wilki pożarły ok. 100 jeleni, 800 sarn, ponad 250 dzików, nie licząc zwierzyny drobnej. W ciągu ub. roku ich ofiarą padło również przeszło 30 krów, ok. 1.000 owiec oraz wiele sztuk trzody chlewnej, domowego ptactwa itp.

Toteż w roku bieżącym na akcję zwalczania tych groźnych drapieżników wojewódzkie rady narodowe, w okręgach szczególnie dotkniętych plagą wilków, otrzymały specjalne kredyty.

Przeciw rasistowskiemu terrorowi Malana

W odpowiedzi na krwawy terror rządu Malana lud Afryki Południowej wzmagają walkę o wyzwolenie narodu i społeczne

Na zdjęciu: manifestacja studentów przed sądem, w którym toczy się rozprawa przeciwko przywódcom młodzieży, reprezentującej patriotyczny ruch narodo-wyzwolenczy.

Fot — CAF

W 111 proc. wykonał plan za III kwartał drobny przemysł terenowy

Komunikat Miejskiej Komisji Planowania Gospodarczego

Według tymczasowych danych wykonanie terenowego planu gospodarczego w III kwartale 1953 r. przedstawia się następująco:

I. WYKONANIE I WZROST PRODUKCJI TERENOWEGO PRZEMYSŁU DROBNEGO

Plan produkcji globalnej terenowego przemysłu drobnego na III kwartał 1953 r. wg wartości w cenach niezmiennych został wykonany w 111 proc.

Przedsiębiorstwa przemysłowe, podległe poszczególnym miejskim zarządom i centralom, wykonały plan globalnej produkcji przemysłowej wg wartości jak następuje:

Miejski Zarząd Przemysłu Terenowego — 111 proc., Miejski Zarząd Przem. Ter. Mat. Budow. — 108 proc., Zw. Branżowy Związku Sp-ni Przem. i Rzem. — 109 proc., Miejski Związek Sp-ni Inwalidów — 118 proc., Centrala Przem. Ludowego i Artystycznego — 108 proc., Centralny Zarząd Handlu Owocami i Warzywami — 89 proc., Związek Sp-ni Spożywców — 119 proc.

Niewykonanie planu przez przedsiębiorstwa terenowe podległe Centralnemu Zarządowi Handlu Owocami i Warzywami (OZH) spowodowane zostało przede wszystkim niedostateczną działalnością na odcinku skupu warzyw przeznaczonych do kwaszenia.

W III kwartale dla zaspokojenia bezpośrednich potrzeb miejscowej ludności wyprodukowano ponad plan znaczną ilość artykułów przemysłowych jak np.: tapczany, kuchenki i piece prężne, tektury skórzane, torbiki, szelki, tkaniny podszewkowe, watolina, pończochy damskie, skarpetki męskie, pasta do obuwia, okucia budowlane.

Mimo wykonania i przekroczenia planu pod względem wartości produkcji globalnej jak również pod względem ilości produkcji większości artykułów

przemysłowych — niektóre jednostki organizacyjne terenowego przemysłu drobnego nie wykonały w pełni planu produkcji wszystkich wyrobów, a mianowicie:

Miejski Zarząd Przemysłu Terenowego Materiałów Budowlanych — w zakresie produkcji cegły surowej i wyrobów betonowych, Związek Sp-ni Przemysłowych i Rzemieślniczych — w zakresie produkcji kożuchów, rękawiczek skórzanych, toreb gospodarskich, torebek damskich, obuwia skózanego, korder, żelazek elektrycznych, zabawek, wózków dziecięcych, bielizny dziecięcej.

Centrala Przemysłu Ludowego i Artystycznego — w zakresie produkcji zabawek, sprzętu oświetleniowego.

Produkcja globalna terenowego przemysłu drobnego wzrosła w cenach niezmiennych w III kwartale 1953 r. o 32 proc. w porównaniu z III kwartałem 1952 r. Terenowy przemysł drobnego wpro wadził do produkcji następujące nowe artykuły, nie produkowane dotychczas na terenie miasta jak np.: maszynki spirytusowe, lejki blaszane, noże do obierania jarzyn, spinacze do włosów, zamki meblowe i kluczyki surowe do zamków, zawieszki okienne, płyn do odświeżania mebli i inne artykuły chemiczne.

Sieć punktów usługowych wzrosła w kwartale sprawozdawczym o dalsze 43 punkty. Łączna ich liczba na koniec kwartału wykazuje wzrost o 48 proc. w porównaniu ze stanem na koniec roku ubiegłego.

Plan roczny sieci punktów usługowych został wykonany jednak zaledwie w 67 proc., przede wszystkim na skutek słabego wykonania planu rozwoju sieci przez Miejski Zarząd Przemysłu Terenowego i Związek Branżowy Metalowo-Drzewny podległy Związkowi Spółdzielni i Rzem. Liczba zatrudnionych w terenowym przemyśle drobnym powiększyła się w porównaniu z III kwartałem 1952 r. o 5 proc., a wydajność pracy na 1 pracownika grupy przemysłowej wzrosła o 26 proc.

II. INWESTYCJE TERENOWE I BUDOWNICTWO

Nakłady na inwestycje terenowe dokonane w kwartale sprawozdawczym wzrosły o 40 proc. w porównaniu z analogicznym okresem roku 1952. Wzrost ten występuje szczególnie w inwestycjach Miejskiego Zarządu Przedsiębiorstw i Urzędzeń Komunalnych, Wydziału Zdrowia i Miejskiego Komitetu Kultury Fizycznej.

W wyniku realizacji zadań planu inwestycyjnego oddano do użytku wiele obiektów, w tym najważniejsze:

Dwa przedszkola — przy ul. Zielonej i Niciarnianej, po 120 miejsc każde; jedna studnia głębinowa, w wyniku czego produkcja wody zwiększyła się o 23 proc.; 9 studzien publicznych na ulicach: Bloko wej róg Dzierżyńskiego, 3 Maja róg Zespołowej, Magnesy-palnej róg Franciszka, Pryncypalnej róg Średniej, Wielebskiej róg Batorego, Białostockiej róg Rządowskiej, Batorego róg Milionowej, Kresowej i Ludwika.

Sieć kanalizacyjna o długości 4.574 mb. między innymi na ulicach: Krawieckiej, Zielonej, Marynarskiej, Strzelczyńskiej, Sosnowej, Grabowej. Sieć wodociągowa o długości 4.468 mb. między innymi na ulicach: Kilińskiego, Helińskiego, Stokowej, Dobowej; park sportowo-wypoczynkowy na Widze wie o powierzchni 6 ha; centralne warsztaty Miejskiego Przedsiębiorstwa Komunikacyjnego oraz poczekalnia tramwajowa przy Parku Staromiejskim.

Wykonawstwo niektórych inwestycji w stosunku do ustalonych harmonogramów zostało opóźnione, co miało miejsce przy budowie szkół przy ul. Niciarnianej i Pryncypalnej, jak również przy budowie Szpitala nr 4 przy ul. Wólczańskiej oraz Złobka przy ul. Drużynowej. Powyższe opóźnienia powstały wskutek opieszalego wykonawstwa przez Zjednoczenie Budownictwa Miejskiego.

W niedostatecznym tempie wykonywane były również roboty przy wznoszeniu budynków mieszkalnych przy ul. Przybyszewskiego i Nowotki oraz inwestycjach związanych z mechanizacją cegielni miejskich. Plan produkcji terenowych przedsiębiorstw budowlano-montażowych został przekroczony o 8 proc., przy czym najlepsze wyniki osiągnęło Miejskie Przedsiębiorstwo Robót Remontowo-Budowlanych nr 2, wykonując plan w 112 proc. i Miejskie Przedsiębiorstwo Instalacyjne, wykonując plan w 110 proc.

Globalna wartość robót przedsiębiorstw budowlano-montażowych w III kwartale wzrosła o 18 proc. w porównaniu z analogicznym okresem w roku 1952.

III. OBRÓT TOWAROWY

Plan obrotów uspołecznionego handlu detalicznego za III kwartał br. został wykonany w 104 proc., w tym Miejski Handel Detaliczny wykonał plan w 103 proc., Związek Spółdzielni Spożywców w 103 proc., Miejski Handel Miesem w 108 proc.

Spożywcze w wielu artykułach było wyższe niż w kwartale poprzednim bieżącego roku. Wzrost ten w ważniejszych artykułach kształtował się w sposób następujący:

Mąka pszenna — 29 proc., kasza i płatki — 2 proc., cukier — 12 proc., tłuszcze zwierzęce — 33 proc., masło — 9 proc., ubiory damskie i męskie — 4 proc., mydło do prania — 60 proc.

Liczba punktów uspołecznionego handlu detalicznego

Umowa polsko-węgierska

WARSZAWA (PAP). — W dniach od 26 do 30 października br. obradowała w Warszawie polsko-węgierska komisja mieszana dla opracowania planu realizacji umowy o współpracy kulturalnej na rok 1954.

Obrady toczyły się w serdecznej atmosferze.

Plan wymiany kulturalnej między obu krajami został podpisany dnia 31 października br.

na terenie miasta wzrosła o 34 proc. w porównaniu ze stanem ubiegłego roku oraz o 6 proc. w stosunku do kwartału poprzedniego, przy czym szczególną uwagę zwrócono na rozwój sieci drobnotalicznej i rozwój sklepów na terenie robotniczych przedmieść m. Łodzi, gdzie gęstość sieci handlowej jest jeszcze niedostateczna.

Plan obrotów zakładów zbiorowego żywienia został wykonany w III kwartale 1953 r. w 89 proc., co świadczy między innymi o niedostatecznym jeszcze poziomie pracy aparatu żywienia zbiorowego szczególnie na odcinku jakości sporządzanych potraw.

Liczba zakładów żywienia zbiorowego w porównaniu ze stanem na koniec roku ubiegłego wzrosła o 5 proc.

IV. OŚWIATA

Liczba dzieci w przedszkolach w porównaniu ze stanem z 1952 roku zwiększyła się o 7 proc.

W porównaniu ze stanem z 1952 roku w wyniku pomyślniej realizacji zadań planu bieżącego roku zwiększyła się liczba uczniów w szkolnictwie podstawowym i licealnym ogólnokształcącym ogółem o 13 proc. W tym liczba uczniów przelanych do pierwszych klas szkół podstawowych wzrosła w porównaniu z 1952 rokiem o 67 proc. Wzrost ten spowodowany jest napływem do szkół dzieci jedne go z pierwszych roczników wojennych, znacznie liczniejsze go od roczników poprzednich. Obiecie nauczania tak znacznej liczby dzieci stało się motywem do zwiększenia do użytku wielu izb szkolnych, nowozbudowanych w roku bieżącym i latach ubiegłych.

Plan naboru uczniów do pierwszych klas został przekroczony w liceach pedagogicznych o 5 proc., w liceach dla wychowawczyń przedszkoli o 18 proc., w szkołach artystycznych pierwszego stopnia o 17 proc.

Liczba uczniów w szkołach podstawowych dla pracujących wzrosła o 12 proc. w porównaniu ze stanem 1952 roku. Na tak poważny wzrost wpłynęło zorganizowanie szkół podstawowych przy zakładach pracy, np. przy ZPB im. Stalina, ZPB im. A. Ludowej oraz przy hotelach robotniczych, np. w hotelu robotniczym przy ul. Zielonkiej 5-7.

Liczba uczniów przelanych do pierwszych klas szkół służby zdrowia wzrosła w porównaniu z 1952 r. o 32 proc., przy czym z dniem 1.9.53 r. uruchomiono na terenie naszego miasta nowe 4-letnie technikum pielęgniarstwa.

Realizując opiekę nad dziećmi we wszystkich jej formach, objęto wczasy mi w okresie letnim 37 422 dzieci z terenu naszego miasta, co stanowi wzrost w stosunku do 1952 r. o 3 proc.

W Ameryce Łacińskiej referendum w sprawie pokojowego uregulowania wszystkich spornych problemów międzynarodowych przybiera charakter masowy.

Na zdjęciu: na ulicach Santiago w Chile licznie zebrana ludność bierze udział w referendum pokoju.

Fot — CAP

Ostre głosy protestu rozlegają się w całej Francji

przeciwko próbom
utworzenia
„armii
europejskiej“

PARYŻ (PAP). — Deputowany do Zgromadzenia Narodowego, członek partii republikańskiej generał Monsabert, opublikował na łamach dziennika „Paris Presse“ artykuł, w którym wypowiedział się zdecydowanie przeciwko planom utworzenia „armii europejskiej“.

Słowo „pułapka“ — pisze Monsabert — byłoby zbyt słabe dla określenia metod, przy pomocy których grupa bankrutów, biurokratów i marzycieli usiłuje zapewnić triumf idei „armii europejskiej“.

Następnie Monsabert podkreśla, że utworzenie tzw. „armii europejskiej“ jest pomysłem nie do przyjęcia ze względów zarówno strategicznych, jak i taktycznych.

W zakończeniu autor stwierdza, że zjednoczenie Europy jest sprzeczne z istotą historii Francji. Zjednoczenie to zwiększy jedynie potencjał Niemiec ze szkoda dla interesów Francji.

W Paryżu odbył się zjazd federacji partii radykalnej departamentu Sekwany. Na zjeździe tym toczyła się dyskusja nad problemem „armii europejskiej“.

Dziennik „Aurore“ stwierdza, że na zjeździe toczyły się gorące spory między zwolennikami a przeciwnikami „europejskiej wspólnoty obronnej“.

Na zjeździe przemawiał również minister spraw wewnętrznych Martinand - Deplat, który, popierając koncepcję utworzenia „armii europejskiej“, posłużył się ordynarnymi oszczerstwami pod adresem Francuskiej Partii Komunistycznej.

Dziennik „Combat“ z nieukrywanym niezadowoleniem komentuje wystąpienie ministra Martinand - Deplat.

Również dziennik „Monde“ ocenia negatywnie przemówienie ministra Martinand - Deplat.

„Polonię“ odwiedzi dzisiaj „milioner“

Tegoroczny Festiwal Filmów Radzieckich osiągnął nie notowane dotąd w Łodzi powodzenie. Kina łódzkie przedterminowo wykonują plany frekwencyjne, a są dane ku temu, że wyniesie ona nawet 200 procent.

Tak ogromny napływ publiczności do łódzkiego festiwalu sprawił, że dzisiaj, 4 bm. w kinie „Polonia“ obchodzą będziemy miłą uroczystość.

Oto na jeden z dzisiejszych seansów przybędzie „milioner“ — milionowy widz tegoroczego festiwalu!

Okręgowy Zarząd Kin przygotował dla niego upominek w postaci pięknego piora wiecznego typu „Pelikan“ ze złotą stałdówką.

Upominki otrzymają również dwaj sąsiadzi „festiwalowego milionera“ — widz nr 999.999 oraz nr 1.000.001 — po kwartalnym abonamencie do kin. (se)

„Spazmy modne“ w Teatrze Nowym

Wczoraj odbyła się w Państwowym Teatrze Nowym premiera komedii Wojciecha Bogusławskiego pt. „Spazmy modne“.

Komedia ta, wystawiona po raz pierwszy po wojnie, należy obok „Krakowiaków i Górali“ oraz „Henryka VI na łowach“ do najwybitniejszych utworów ojca polskiej sceny narodowej.

Duży ładunek humoru połączony ze zjadliwą satyrą społeczną czynią z „Spazmów modnych“ wyjątkowo ciekawą sztukę.

W przedstawieniu biorą udział: B. Baer, M. Białobrzęska, B. Bolkowski, S. Butrym, J. Kłosiński, W. Kowalski, G. Lutkiewicz, B. Majda, W. Mazurkiewicz, J. Piłarski, J. Łodyński i J. Zieliński.

Reżyserowali K. Dejmek i J. Kłosiński.

W dniu 4 listopada o godzinie 19 w lokalu Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Przemysłu Włóknienniczego ul. Piotrkowska 135 odbędzie się zebrańie z okazji Miesiąca Pogłębiań Przyjaźni Polsko-Radzieckiej, na którym referaty wygłoszą: mgr Z. Kłkowski — „Zadania zoologii w świetle XIX Zjazdu KPZR“ oraz dr H. Sander — „O dyskusji nad problemami morfologii w Związku Radzieckim“.

Zarząd łódzkiego oddziału Polskiego Towarzystwa im. Kopernika zawiadamia, że w czwartek, dnia 5 bm. w gmachu Uniwersytetu Łódzkiego przy ul. Narutowicza 65, sala nr 17 odbędzie się zebranie z okazji Miesiąca Pogłębiań Przyjaźni Polsko-Radzieckiej, na którym referaty wygłoszą: mgr Z. Kłkowski — „Zadania zoologii w świetle XIX Zjazdu KPZR“ oraz dr H. Sander — „O dyskusji nad problemami morfologii w Związku Radzieckim“.

Najlepsza uczennica moskiewskiej szkoły pisze list do podchorążych WP

Siedzi ona w tej samej ławce, w której siedziała
bohaterka Zw. Radzieckiego — Zoja Kosmodemiańska

MILIONY ludzi w naszym kraju rozpoczynają co rok naukę języka rosyjskiego. Przyswoje nie sobie umiejętności posługiwania się językiem Lenina i Stalina, językiem Puszkina i Lermontowa, Majakowskiego i Erenburga przy nosi nieocenione usługi — poznawaniu marksizmu-leninizmu, przebogatej kultury wielkiego narodu rosyjskiego, w przyswajaniu sobie doświadczeń i metod pracy budowniczych komunizmu.

Pehr. Alfred Stachowiak miał poważniejsze niż jego koledzy trudności w nauce języka rosyjskiego. Przed kilku laty przyjechał z rodzicami z Francji, gdzie urodził się i spędził dzieciństwo.

Podczas nauki języka rosyjskiego wykładowcy przyczyniali opowiadanie o bohaterach czynach Zoje Kosmodemiańskiej. Kilka dni później Stachowiak, prześladowany przez tyfoidalne radzieckie, natrafił na zdjęcie, przedstawiające grupę uczennic jednej ze szkół ogólnokształcących w Moskwie.

Z trudem przesyłabizował krótki podpis, zamieszczony pod zdjęciem. Sens jego jednak zrozumiał od razu — oto najlepsza uczennica 201 Szkoły Ogólnokształcącej im. Zoje Kosmodemiańskiej w Moskwie.

— A gdyby tak napisać list do uczennic tej szkoły — przemknęła mu przez głowę myśl — podzielić się swoimi osiągnięciami i radościami.

Pomysł został przyjęty z radością. Postanowiono, że Stachowiak napisze list w imieniu grupy podchorążych.

— Piszą do Was podchorążowie ze Szkoły Oficerskiej w Polsce, z kraju, który zawdzięcza Związkowi Radzieckiemu swą wolność i wspaniałą przyszłość... — tak rozpoczynał się ów list.

I oto w pierwszych dniach października do podchorążych Szkoły Oficerskiej przyjechał z Moskwy odpowiedź na list pehr. Stachowiaka.

Treść listu lotem błyskawicy dotarła do wszystkich pododdziałów. List, wraz z załączonymi do niego pocztówkami przechodził z rąk do rąk.

„Witajcie drodzy towarzysze podchorążowie. Jesteśmy bardzo rade z otrzymanego od Was listu. Piszą do Was uczennice 10 klasy Szkoły Ogólnokształcącej, w której wychowywała się bohaterka Związku Radzieckiego Zoja Kosmodemiańska.“

Z dalszej treści listu dowiedzieli się podchorążowie, że list napisała najlepsza uczennica szkoły, która w dowód wyróżnienia zajmowała pierwsze miejsce przed kilkunastu laty zajmowała Zoja.

Junona Austrim — ona właśnie jest tą najlepszą uczennicą — opisuje osiągnięcia uczennic w nauce, udział w życiu kulturalnym i sporcie, dużo miejsca poświęcając pięknu Moskwy.

Jaka radość ogarnia, gdy się czyta o nowych budowlach, wznoszonych w stolicy kraju budującego komunizm! Jakże wielkim bodź-

cem do dalszych osiągnięć w służbie wojskowej jest list komсомолек z Moskwy, kontynuujących dzieło, za które oddała swe młode życie Zoja Kosmodemiańska!

DLA uczennicy Miesiąca Pogłębiań Przyjaźni Polsko-Radzieckiej podchorążowie postanowili wydać gazetkę ścienną w języku rosyjskim.

Nosi ona nazwę „Družba“ („Przyjaźń“). Obok wielu artykułów, omawiających sukcesy podchorążych w nauce języka rosyjskiego, umieszczony zostanie list komсомолек z Moskwy, z którymi podchorążowie postanowili utrzymywać przyjaźń, pisać im o swych sukcesach w służbie Ojczyzny, o nierozdzielnej braterskiej broni i idei z żołnierzami Armii Radzieckiej, ze wszystkimi ludźmi radzieckimi, budowniczymi komunizmu, niezłomnymi obrońcami pokoju.

Zdzisław Jastrzębski

Tezy do dyskusji przed II Zjazdem PZPR przyjęte przez IX Plenum KC PZPR

„Osiągnięcia w wykonaniu Planu 6-letniego i główne zadania gospodarcze w latach 1954-1955”

I Kierunki rozwoju gospodarczego Polski Ludowej w latach 1950—55 zostały określone przez zadania Planu 6-letniego uchwalonego przez Sejm zgodnie z wytycznymi I Zjazdu PZPR.

Założeniem tego planu było zbudowanie podstaw socjalizmu przez:

— znaczny rozwój przemysłu socjalistycznego przy szczególnie wysokim tempie rozwoju przemysłu środków wytwórczości, jako podstawy rozwoju całej gospodarki narodowej,

— rozwój rolnictwa przez wykorzystanie istniejących w ustroju demokracji ludowej możliwości zwiększenia produkcji gospodarstw małych i średniorolnych oraz stopniowe rozszerzenie sektora socjalistycznego w gospodarce rolnej,

— rozwijanie i umacnianie socjalistycznych stosunków produkcyjnych we wszystkich działach gospodarki narodowej,

— dalsze podniesienie stopy życiowej ludności,

— zacieśnienie współpracy gospodarczej ze Związkiem Radzieckim i krajami demokracji ludowej.

2 W okresie lat 1950—1953, realizując zadania Planu 6-letniego, osiągnięto znaczny rozwój sił wytwórczych.

Poziom sił wytwórczych przekroczył znacznie poziom r. 1949 — ostatniego roku planu trzyletniego i przekroczył wielokrotnie poziom przedwojenny.

W okresie tym nastąpił znaczny rozwój i umocnienie socjalistycznych stosunków produkcyjnych w gospodarce narodowej.

Sektor socjalistyczny osiągnął niemal wyłączenie w przemyśle, transporcie i budownictwie, zdobył decydującą przewagę w handlu i poczynił znaczne postępy w rolnictwie.

Dzięki wysiłkom całego narodu i wszechstronnej pomocy Związku Radzieckiego oraz współpracy gospodarczej z krajami demokracji ludowej zmieniło się oblicze naszego kraju, który przekształcił się już w kraj o wielkim i stale rosnącym potencjale gospodarczym.

Polska przestała być krajem zacofanym i obiektem eksploatacji ze strony kapitału zagranicznego, surowcowo-rolniczym zapleczem gospodarki państw imperialistycznych. Zmieniła się zasadniczo struktura naszego handlu zagranicznego. Wielką rolę odgrywa przywóz surowców i urządzeń dla przemysłu oraz wzrostu wywoz gotowych wyrobów przemysłowych. Wzrosła wybitnie rola Polski w międzynarodowym wymianie towarowej.

3 W okresie lat 1950—1953 uwaga partii i państwa ludowego i jego organów musiała się skupić głównie na rozwiązywaniu podstawowych zagadnień, związanych z socjalistycznym uprzemysłowieniem kraju, z wyrównywaniem wielokowego zacofania, na jakie Polska była skazana pod rządami obszarników i kapitalistów.

Między innymi w związku z tym obok wielkich osiągnięć zwłaszcza w dziedzinie rozwoju przemysłu socjalistycznego i umocnienia obronności kraju wystąpiły w toku realizacji Planu 6-letniego znaczne nierównowagi w rozwoju gospodarki narodowej, przejawiające się przede wszystkim w zbyt słabym tempie rozwoju rolnictwa, w niedostatecznym pod względem ilościowym, asortymentowym i jakościowym w stosunku do rosnących potrzeb ludności wzrostie produkcji przemysłowych artykułów konsumpcyjnych, a w konsekwencji w niepełnym wykonaniu zadań Planu 6-letniego w dziedzinie podniesienia stopy życiowej mas pracujących.

Jednocześnie w przemyśle zarówno środków wytwórczości jak i w przemyśle przedmiotów spożycia ujawniły się pewne trudności wynikające przede wszystkim z niedostatecznego rozwoju bazy surowcowej.

Należy stwierdzić, iż niezależnie od obiektywnych przyczyn, które zaważyły na powstaniu tych nierównowagi, nie wykorzystaliśmy wszystkich istniejących możliwości rozwoju rolnictwa i wzrostu produkcji przemysłowych artykułów konsumpcyjnych, a tym samym możliwości podnoszenia stopy życiowej mas pracujących.

4 W latach 1950—1953 (licząc dotychczasowy rok 1953 przyjęto na podstawie przewidywanego wykonania) produkcja przemysłowa wzrosła o 115 proc., — a produkcja rolna tylko o 9 proc. Zadania ustalone dla tego okresu przez Plan 6-letni w dziedzinie wzrostu przemysłu socjalistycznego zostały wykonane w 114,7 proc., a zadania w dziedzinie produkcji rolnej zostały wykonane tylko w 82 proc. Przyczyną niezadowalającego rozwoju rolnictwa była niewystarczająca pomoc produkcyjna dla rolnictwa i brak koncentracji wysiłków dla osiągnięcia jego rozwoju, częste wypacanie w praktyce zasad sojuszu robotniczo-chłopskiego, niedostateczne wykorzystanie przez małe i średniorolne gospodarstwa, możliwości podniesienia produkcji, stworzonych przez ustrój demokracji ludowej, niedo-

stateczny w stosunku do istniejących możliwości wzrost produkcji sektora socjalistycznego w rolnictwie. Ujemną rolę odegrały również niekorzystne warunki klimatyczne, które miały miejsce w ostatnich trzech latach.

Nierównowaga pomiędzy rozwojem przemysłu a rolnictwa przybrała charakter poważny, hamujący dalszy rozwój gospodarki narodowej. Przewycięcenie tej nierównowagi jest głównym zadaniem naszej polityki gospodarczej, zadaniem, od którego wykonania zależy wzrost stopy życiowej mas pracujących, zadaniem, wokół którego winna koncentrować się uwaga całej partii, państwa ludowego i jego organów.

5 Jakkolwiek zadania planowe w dziedzinie rozwoju produkcji przemysłowej zostały znacznie przekroczone, zarysowała się pewna nierównowaga pomiędzy wzrostem produkcji środków wytwórczości, a wzrostem produkcji przedmiotów spożycia.

Zadania ustalone przez Plan 6-letni na rok 1953 zostały przekroczone w przemyśle socjalistycznym w zakresie środków wytwórczości o 24 proc., a w dziedzinie produkcji artykułów konsumpcyjnych o 6 proc. W wyniku tego produkcja środków wytwórczości wzrosła w latach 1950—1953 o 135 proc., a produkcja przemysłowych artykułów konsumpcyjnych zwiększyła się o 99 proc. Jedną z głównych przyczyn słabszego tempa rozwoju produkcji artykułów konsumpcyjnych w przemyśle były ograniczone zasoby surowców rolniczych.

Obecnie na podstawie dotychczasowych osiągnięć w rozwoju przemysłu środków wytwórczości możliwe i konieczne jest zwiększenie tempa wzrostu produkcji przemysłowych artykułów konsumpcyjnych.

6 Nadmierne pozostawanie w tyle produkcji rolnej i niedostateczny w stosunku do potrzeb wzrost produkcji przemysłowych artykułów konsumpcyjnych nie pozwoliły na pełne wykonanie zadań, jakie Plan 6-letni stawiał w dziedzinie wzrostu stopy życiowej mas pracujących.

7 Niezbędne jest, aby rozwijając nadal przemysł środków wytwórczości, jako podstawę rozwoju i rekonstrukcji technicznej całej gospodarki narodowej, dokonać nowego rozstawienia sił i środków, mającego na celu przyspieszenie tempa wzrostu produkcji rolnej i produkcji przemysłowych artykułów konsumpcyjnych oraz osiągnięcie na tej podstawie szybszego i wydatniejszego wzrostu stopy życiowej ludności pracującej miast i wsi.

Dokonanie takiego zwrotu jest w pełni realne i możliwe dzięki umocnieniu władzy ludowej, osiągniętemu poziomowi rozwoju przemysłu ciężkiego oraz dzięki możliwości oparcia się o pomoc Związku Radzieckiego i zacieśnianiu się współpracy pomiędzy Polską Ludową a krajami rosnącego w siłę obozu socjalizmu i pokoju.

Wykonanie postawionych zadań umocni sojusz robotniczo-chłopski, co jest niezbędnym warunkiem i gwarancją dalszego pomyślnego rozwoju naszego państwa ludowego i budownictwa socjalizmu.

8 W związku z powyższym Komitet Centralny PZPR stawia — jako główne zadanie osiągnięcie w ciągu najbliższych 2-3 lat wydatnego wzrostu stopy życiowej ludności pracującej miast i wsi — przyspieszenie w oparciu o dalszy rozwój przemysłu środków wytwórczości tempa wzrostu produkcji rolnej zarówno roślinnej, jak i zwierzęcej, znaczne podniesienie produkcji przemysłowych artykułów konsumpcyjnych przy równoczesnym podniesieniu jakości i wzbogaceniu jej asortymentu oraz znaczny rozwój budownictwa mieszkaniowego dla ludzi pracy.

Komitet Centralny PZPR uważa za konieczne dla wykonania powyższego podstawowego zadania:

a) zapewnienie niezbędnej proporcjonalności w rozwoju poszczególnych działów i gałęzi gospodarki narodowej.

Nastąpić to winno przede wszystkim przez przyspieszenie tempa rozwoju rolnictwa, którego pozostawanie w tyle stanowi podstawową nierównowagę w gospodarce narodowej. Wymaga to skoncentrowania wysiłków i uwagi całej partii i organów państwowych na zadaniu osiągnięcia wzrostu produkcji rolnej, umocnienia i rozwoju socjalistycznych stosunków produkcyjnych w rolnictwie, pomocy indywidualnym gospodarstwom chłopskim w wykorzystaniu ich możliwości wzrostu produkcji, przy znacznym wzmocnieniu roli państwa w kierowaniu produkcją rolną.

b) zapewnienie niezbędnej proporcjonalności w rozwoju przemysłu przez przyspieszenie rozwoju przemysłu artykułów konsumpcyjnych przy jednoczesnym zabezpieczeniu odpowiedniego wzrostu produkcji środków wytwórczości, jako podstawy rozwoju całej gospodarki narodowej,

c) obniżenie udziału akumulacji w podziale dochodu narodowego i zmiana struktury nakładów inwestycyjnych przez znaczne zwiększenie

szerezu nakładów na rozwój rolnictwa i przemysłu artykułów konsumpcyjnych, na budownictwo mieszkaniowe i komunalne oraz na budowę urządzeń socjalnych i kulturalnych,

d) dokonanie zmian w strukturze handlu zagranicznego, mających na celu osiągnięcie większej ilości artykułów konsumpcyjnych dla ludności. Winno się to wyrazić w szczególności w zwiększeniu importu surowców dla przemysłu artykułów konsumpcyjnych oraz w

pewnym zwiększeniu importu gotowych artykułów konsumpcyjnych,

e) pogłębienie systemu oszczędnościowego w całej gospodarce narodowej, a w szczególności wzmocnienie walki o obniżenie kosztów własnych, o likwidację przerostów w zatrudnieniu oraz wszelkich przejawów marnotrawstwa,

f) znaczne podniesienie wydajności pracy w całej gospodarce narodowej.

II Przemysł

9 Globalna produkcja przemysłu w roku 1953 osiągnęła poziom o 115 proc. wyższy niż w roku 1949. Oznacza to, iż w roku 1953 produkcja przemysłu jest 3,6 raza wyższa niż w r. 1938, a na jednego mieszkańca 4,7 raza wyższa. Podczas gdy w roku 1938 Polska zajmowała jedno z dalszych miejsc w Europie pod względem rozwoju przemysłu, to w roku 1953 znajduje się już na 5 miejscu w Europie pod względem globalnej wielkości produkcji przemysłowej.

10 Rozbudowa przemysłu Polski Ludowej odbywa się na bazie rozwoju i umocnienia socjalistycznych stosunków produkcyjnych. Podczas gdy w roku 1949 udział socjalistycznego przemysłu w globalnej produkcji przemysłowej wynosił 94,6 proc., to w roku 1953 osiągnął już ponad 99 proc.

11 Szczególnie szybkie było tempo rozwoju przemysłu ciężkiego. Podczas gdy cała produkcja przemysłowa w roku 1953 jest większa w porównaniu z rokiem 1949 o 115 proc., produkcja przemysłu ciężkiego jest większa o 135 proc.

Osiągnięto więc bardzo poważne postępy w dziedzinie budowy socjalistycznego przemysłu

artykuł	1938	1946	1949	1953	w proc. 1953 do 1938	w proc. 1953 do 1938
					przewidyw. wyk.	na 1 mieszkańca
Stal w tys. ton	1441	1219	2300	3600	250	329
Węgiel kamienny w mln. ton	38,1	47,3	74,1	88,6	233	307
Energia elektryczna w mld. kWh	3,98	5,71	8,30	13,53	340	449
Cement w tys. ton	1719	1399	2344	3320	193	255
Obrobki do metali w tonach	1740	2460	9438	20300	12 razy	15 razy
Traktory w szt.	—	—	2513	6700	—	—

Najsilniejsze tempo wzrostu wykazał przemysł maszynowy, którego produkcja jest obecnie ponad 2,5 raza większa niż w roku 1949. Oznacza to, iż produkcja przemysłu maszynowego jest obecnie około 7 razy większa niż przed wojną, a w przeliczeniu na jednego mieszkańca około 9 razy większa.

Jednocześnie nastąpiły zmiany jakościowe w produkcji przemysłu maszynowego, w której obecnie czołową pozycję stanowią ciężkie obrabiarki i urządzenia przemysłowe, maszyny elektryczne o wielkiej mocy, narzędzia precyzyjne, traktory, maszyny rolnicze, tabor kolejowy, okręty.

Silnie rozwija się również przemysł chemiczny, którego produkcja jest obecnie około 2,5 raza większa niż w roku 1949. Oznacza to, iż produkcja przemysłu chemicznego jest obecnie około 4,3 raza większa niż przed wojną, a w przeliczeniu na jednego mieszkańca około 5,6 raza większa.

Zadania czterech lat Planu 6-letniego w zakresie przemysłu ciężkiego zostały wykonane ogółem z nadwyżką, jednakże przy niewykonaniu planu w szeregu ważnych asortymentów. Należy w szczególności zaznaczyć, iż nie wykonano w pełni zadań Planu 6-letniego w zakresie produkcji surowców dla przemysłu, a zwłaszcza w zakresie wydobywania rud żelaza i rud miedzi.

Silny rozwój przemysłu ciężkiego został osiągnięty w znacznym stopniu przez budowę nowych wielkich zakładów oraz generalną rekonstrukcję wielu istniejących obiektów.

Zbudowano szereg wielkich nowych obiektów, jak: wielkie piece w hucie Kościusko, wielkie piece, stalownia i walcownia rur w hucie im. Bolesława Bieruta w Częstochowie, walcownia zgniatacz w hucie Bobrek, kopalnię węgla Ziemowit II i Wesoła II, Elektrownia Wodna im. L. Waryńskiego w Dychowie, Elektrownia Miechów, Elektrownie ciepłe Jaworzno I i II, fabryki maszyn i aparatów elektrycznych w Tarnowie oraz w Toruniu, Zakłady Kwasu Siarkowego w Wizowie, cementownia Odra i Wierzbica, ce-

slu ciężkiego, stanowiącego główny fundament naszej ekonomiki i podstawę dalszego rozwoju przemysłu lekkiego, rolnictwa, transportu i budownictwa. Zbudowano nowe gałęzie przemysłu, które nie istniały w Polsce kapitalistycznej lub których produkcja była bardzo nieznaczna, jak przemysł ciężkich obrabiarek, przemysł stali szlachetnych, przemysł traktorowy i samochodowy, przemysł ciężkich maszyn elektrycznych, przemysł stoczniowy, przemysł wielkiej syntezy chemicznej, przemysł włókien syntetycznych; powstało kopalnictwo rud miedzi i hutnictwo miedzi. Zabezpieczono w niezbędnym zakresie produkcję sprzętu dla celów obrony kraju.

Podczas gdy w Polsce kapitalistyczno-obszarniczej nie produkowano ciężkich maszyn dla górnictwa i hutnictwa, ciężkiej aparatury chemicznej, statków morskich, szeregu nowoczesnych maszyn rolniczych, traktorów, samochodów ciężarowych i osobowych, łożysk tocznych, to Polska Ludowa rozwija coraz szybciej i w coraz bogatszych asortymentach te nowe działy produkcji.

Produkcja głównych artykułów przemysłu ciężkiego osiągnęła:

artykuł	1938	1946	1949	1953	w proc. 1953 do 1938	w proc. 1953 do 1938
					przewidyw. wyk.	na 1 mieszkańca
Stal w tys. ton	1441	1219	2300	3600	250	329
Węgiel kamienny w mln. ton	38,1	47,3	74,1	88,6	233	307
Energia elektryczna w mld. kWh	3,98	5,71	8,30	13,53	340	449
Cement w tys. ton	1719	1399	2344	3320	193	255
Obrobki do metali w tonach	1740	2460	9438	20300	12 razy	15 razy
Traktory w szt.	—	—	2513	6700	—	—

gielnie Zielonka i Żesławice, szereg ważnych zakładów przemysłu obronnego i wiele innych zakładów przemysłowych.

W rekonstrukcji, odbudowie lub rozbudowie znajduje się szereg czołowych zakładów hutniczych, jak: huta Pokój, huta Batory, huta Baildon i inne oraz szereg fabryk przemysłu obrabiarkowego, w tym w Kuźni Raciborskiej i Porębie, stocznie w Gdańsku i w Szczecinie, szereg fabryk maszyn i aparatów elektrycznych, w tym fabryka w Bydgoszczy, Fabryka Urządzeń Technicznych w Raciborzu, Zakłady Mechaniczne im. Karola Świerczewskiego w Elblągu, Fabryka Samochodów Ciężarowych w Starachowicach, Fabryka Traktorów w Ursusie, Zakłady Związków Azotowych w Tarnowie, Inowrocławskie i Krakowskie Zakłady Sodowe i wiele innych.

W budowie znajdują się takie wielkie nowe zakłady, jak: Nowa Huta, Zakłady Hutnicze Bolesław, kopalnie węgla: Nowy Wirek, Rokita II, Mszana, Julian, Porąbka, Hałemba i Kościusko, nowa wielka kopalnia odkrywkowa Brzozowica, elektrownie w Kolinie i w Ostrołęce, elektrociepłownia Żerań, fabryka wielkich maszyn elektrycznych we Wrocławiu, fabryka maszyn żniwnych w Stolarce pod Poznaniem, fabryka przewodów i armatury w Kielcach, szereg wielkich odlewni staliwa, zakłady przemysłu azotowego w Kędzierzynie, kombinat chemiczny w Oświęcimiu, fabryka kwasu siarkowego w Busku, cementownia Rejowiec II, Fabryka Samochodów Osobowych na Żeraniu w Warszawie, Fabryka Samochodów Ciężarowych im. Bolesława Bieruta w Lublinie, kombinat gipsowy Dolina Nidy i wiele innych.

12 Również tempo rozwoju przemysłu artykułów konsumpcyjnych było znaczne, jakkolwiek powolniejsze niż przemysłu ciężkiego. W roku 1953 globalna produkcja przemysłu, wytwarzającego przedmioty spożycia, wzrosła o 99 proc. w porównaniu z r. 1949.

Produkcja głównych artykułów przemysłu artykułów konsumpcyjnych osiągnęła:

artykuł	jedn. miary	1938	1946	1949	1953	w proc. 1953 do 1938	w proc. 1953 do 1938
						przewidyw. wyk.	na 1 mieszk.
tkaniny bawełniane *)	mln. mb.	287,6	206,5	406,5	498	173	229
tkaniny wełniane *)	" "	37,7	22,9	50,1	66,9	177	234
tkaniny jedwabne *)	" "	23,0	6,6	47,7	66,8	290	384
cukier	tys. ton	506,0	387,0	745,0	1.120,0	221	252

*) Bez produkcji chałupniczej

(Dalszy ciąg na str. 4)

Tezy do dyskusji przed II Zjazdem PZPR przyjęte przez IX Plenum KC PZPR

(Dalszy ciąg ze str. 3)

Został silnie rozbudowany przemysł odzieżowy. Produkcja odzieży, która w Polsce kapitalistycznej odbywała się prawie wyłącznie w rzemiośle i chałupnictwie, opiera się już dzisiaj w znacznym stopniu na bazie wielkich zmechanizowanych zakładów. W porównaniu z rokiem 1949 produkcja odzieży wzrosła w 1953 r. prawie dwukrotnie.

Został również znacznie rozbudowany przemysł obuwniczy. Produkcja obuwi, która w Polsce kapitalistycznej odbywała się przeważnie w sposób rzemieślniczy, odbywa się obecnie przede wszystkim w sposób zmechanizowany i jest znacznie wyższa niż przed wojną. Produkcja obuwi wytwarzanego mechanicznie osiąga w 1953 roku 20,4 mln. par, podczas gdy w roku 1949 wynosiła jedynie 7,3 mln. par, a w 1938 r. tylko 2,8 mln. par.

Jednakże zadania Planu 6-letniego w zakresie wielu głównych artykułów konsumpcyjnych nie zostały w pełni wykonane. Tak np. produkcja tkanin bawełnianych jest w roku 1953 o około 5 proc. niższa od założonej na ten rok w Planie 6-letnim, jedwabnych o około 11 proc., mięsa o około 27 proc. Tylko w zakresie stosunkowo nieznacznej liczby głównych artykułów zadania Planu 6-letniego zostały przekroczone. Tak np. produkcja obuwi w 1953 r. jest wyższa o około 12 proc. od założonej na ten rok w Planie 6-letnim, a produkcja cukru o 12 proc.

13 Rozwój przemysłu artykułów konsumpcyjnych odbywał się zarówno przez lepsze wykorzystanie istniejących zdolności produkcyjnych, jak i przez budowę nowych wielkich zakładów oraz gruntowną rekonstrukcję zakładów istniejących.

W okresie Planu 6-letniego zbudowano takie obiekty, jak: nowa przędzalnia cienko-przędna w Andrychowie, nowa przędzalnia w Piotrkowie, Fabryka Włókien Syntetycznych w Gorzowie, cukrownia w Sokolowie, 7 wielkich chłodzi przemysłowych, 2 fabryki płyt pilśniowych w Czarnej Wodzie i w Koniopolu. Dokonano generalnej rekonstrukcji szeregu obiektów, jak: Tomaszowskie i Szczecińskie Zakłady Włókien Sztucznych, Zakłady Przemysłu Obuwniczego w Chełmku i Otmęcie, 12 przetwórnictw owoców i warzyw oraz wielu innych zakładów. W budowie znajduje się kombinat przemysłu bawełnianego w Zambrowie i Fastach, przędzalnia średnio-przędna w Andrychowie, browary w Warszawie i Białymstoku, fabryka celulozy i włókna sztucznego w Jeleniej Górze, fabryki papieru w Skolwinie, w Niedomianicach, w Kostrzynie, nowe oddziały fabryk papieru we Włodawce i Jezierzu, zakłady przemysłu tłuszczowego w Klemensowie i Kruszwicy, szereg chłodzi przemysłowych, zakłady przemysłu mięsnego oraz mleczarskiego.

14 Rozwój socjalistycznego przemysłu dokonuje się na bazie przodującej techniki. Przemysł polski z zaoferowaniem i rozdrobnionego przekształca się w nowoczesny wielki przemysł socjalistyczny. Nowobudowane obiekty tworzą się z pełnym wykorzystaniem ostatnich zdobyczy i osiągnięć technicznych. Osiągnięcia te wykorzystuje się również przy rekonstrukcji istniejących obiektów.

We wszystkich głównych kierunkach postępu technicznego przemysł polski osiągnął znaczne rezultaty. W szczególności osiągnięto znaczny postęp w dziedzinie elektryfikacji procesów produkcyjnych. Liczba kWh energii elektrycznej zużywana w przemyśle na jednego robotnika wzrosła z 3,4 tys. kWh w roku 1937 na 4,6 tys. kWh w r. 1953 przy równoczesnym wielkim wzroście zatrudnienia.

Zwiększyła się mechanizacja pracochłonnych procesów pracy, zwłaszcza w górnictwie. Stopień zmechanizowania robót dółowych przy urabianiu wrębem, ładowaniu i odstawie podniósł się znacznie w porównaniu z r. 1949. Stopień mechanizacji ładowania wyniósł w r. 1949 przy produkcji 74,1 mln. ton niecałe 3 proc., a procent mechanizacji odstawy około 80 proc. W roku 1953 przy produkcji 88,6 mln. ton mechanizacja ładowania wynosi ponad 10 proc., a mechanizacja odstawy około 94 proc. Należy jednak zaznaczyć, że postęp mechanizacji w górnictwie przebiega zbyt wolno.

Coraz szerzej dokonuje się przejścia z mechanizacji prostej do mechanizacji kompleksowej, obejmującej całość procesu produkcyjnego. W szeregu gałęzi przemysłu, jak elektrownie, huty żelaza wprowadza się urządzenia automatyczne. Coraz szerzej zastosowanie znajduje potokowa metoda organizacji produkcji, zwłaszcza w przemyśle maszynowym. Coraz szerzej wprowadza się do przemysłu nowoczesne procesy technologiczne. We wszystkich gałęziach przemysłu upowszechnia się przodujące metody pracy.

W nieustannym wzroście poziomu technicznego naszego przemysłu wielką rolę odgrywa również wynalazczość pracownicza. Liczba zgłoszonych wniosków racjonalizatorskich w całej gospodarce narodowej tylko w okresie I półrocza br. osiągnęła 98.000, tj. 3,5 raza więcej niż w odpowiednim okresie 1950 r. — pierwszym roku masowego rozwoju ruchu racjonalizatorskiego.

Mimo tych niewątpliwych osiągnięć w dziedzinie postępu technicznego nie są w sposób dostateczny wykorzystywane możliwości płynące z wprowadzenia do przemysłu nowej techniki i szerokiego ruchu racjonalizatorskiego.

15 W oparciu o szerokie wprowadzenie nowoczesnej przodującej techniki, o rozwijające się i pogłębiające się współzawodnictwo pracy i o wzrost kwalifikacji robotników poważnie podniosła się wydajność pracy robotnika. W r. 1953 wydajność robotnika w przemyśle jest o około 50 proc. wyższa niż w roku 1949 i o około 61 proc. niż w r. 1938.

16 Socjalistyczna industrializacja kraju doprowadziła do zasadniczego przeobrażenia struktury klasowej ludności i jej składu zawodowego. Liczba pracowników poza rolnictwem wynosi w r. 1953 około 5,5 miliona, co oznacza w stosunku do r. 1946 wzrost o ponad 92 proc., a w stosunku do r. 1937 o ponad 101 proc.

17 Socjalistyczna industrializacja, zapoczątkowując nowe, bardziej równomierne rozmieszczenie sił wytwórczych w całym kraju, doprowadziła również do poważnych zmian w geografii ekonomicznej Polski.

Dzięki rozwojowi przemysłu socjalistycznego następuje uprzemysłowienie zaniedbanych pod względem gospodarczym terenów i coraz szybciej likwiduje się ich zacofanie. Na obszarach Polski wschodniej rozwija się rzeszowsko-sandomierski okręg przemysłowy, wyrastają nowe okręgi przemysłowe — lubelski i białostocki.

W Polsce centralnej — obok rozwijających się okręgów warszawskiego i łódzkiego, w toku budowy znajduje się kujawski (Kłódawa, Konin) oraz staropolski (kielecki) okręg przemysłowy.

Na terenie Polski południowej silnie rozbudowuje się krakowski okręg przemysłowy oraz okręg częstochowski.

18 Socjalistyczna industrializacja kraju doprowadziła również do szybkiej odbudowy niemal całkowicie zniszczonego przemysłu na Ziemiach Odzyskanych, a następnie do jego wszechstronnej rozbudowy. Nastąpiło połączenie ziem dawnych i Ziemi Odzyskanych w jednolity organizm gospodarczy. Produkcja przemysłowa na Ziemiach Odzyskanych jest w r. 1953 prawie 4 razy większa niż w roku 1947.

19 Z dotychczasowego przebiegu wykonania Planu 6-letniego w przemyśle i z aktualnych potrzeb gospodarki narodowej w ciągu najbliższych dwóch lat wypływają następujące główne zadania w zakresie produkcji przemysłowej.

W celu zabezpieczenia dalszego szybkiego rozwoju gospodarki narodowej, a w szczególności przyspieszenia tempa wzrostu produkcji rolnej, a także produkcji przemysłu artykułów konsumpcyjnych — dla osiągnięcia na tej podstawie istotnej poprawy stopy życiowej, konieczne jest dalsze konsekwentne realizowanie socjalistycznego uprzemysłowienia kraju. Wzrost produkcji globalnej przemysłu socjalistycznego w 1953 r. wyniesie w stosunku do ub. roku około 16 proc., zaś w ciągu najbliższych dwóch lat średnie roczne tempo wzrostu produkcji przemysłu socjalistycznego winno wynieść około 11—12 proc. Procentowe zmniejszenie tempa wzrostu produkcji przemysłu było przewidziane przez Plan 6-letni i wiąże się z osiągnięciem stosunkowo wysokiego poziomu produkcji przez przemysł ciężki i z koniecznością dostosowania tempa wzrostu produkcji przemysłowej do tempa wzrostu zaopatrzenia w surowce. Produkcja globalna przemysłu socjalistycznego winna wzrosnąć w ciągu najbliższych 2 lat o około 23—24 proc. i osiągnąć tym samym poziom blisko 4,5 raza większy niż w roku 1938, wobec czterokrotnego wzrostu założonego w Planie 6-letnim.

W rozwoju przemysłu należy zapewnić:
a) dalszą rozbudowę przemysłu środków wytwórczości, a zwłaszcza hutnictwa żelaza i metali nieżelaznych, przemysłu maszynowego, przemysłu chemicznego, przemysłu materiałów budowlanych oraz bazy paliwowo-energetycznej;

b) znaczny wzrost produkcji przemysłu artykułów konsumpcyjnych przy wzbogaceniu asortymentu oraz polepszeniu jakości produkcji;

c) rozwijanie w szerokiej mierze i w szybkim tempie gałęzi przemysłu o charakterze surowcowym, zwłaszcza wydobywa rud żelaza oraz gałęzi opierających się o krajową bazę surowcową.

20 Przez przyspieszenie tempa wzrostu produkcji przemysłu artykułów konsumpcyjnych zmienia się odpowiednio proporcję w tempie rozwoju przemysłu środków wytwórczości (grupa A) i przemysłu artykułów konsumpcyjnych (grupa B).

W okresie lat 1954—55 tempo wzrostu produkcji grupy A i grupy B winno kształtować się w zasadzie na tym samym poziomie.

21 Konieczne jest kontynuowanie rozbudowy przemysłu ciężkiego zgodnie z zadaniami Planu 6-letniego i zabezpieczenie w ten sposób bazy, na której będzie mógł opierać się poważny wzrost produkcji przemysłu lekkiego, rolnictwa i całej gospodarki narodowej.

W rozwoju przemysłu środków wytwórczości należy zapewnić:

a) dalszy rozwój hutnictwa żelaza, a zwłaszcza wzrost produkcji stali specjalnych i wyrobów walcowanych, a także hutnictwa metali nieżelaznych. Rozwój produkcji hutnictwa stanowi warunek rozwoju całej gospodarki narodowej, gdyż stal i żelazo są niezbędne zarówno dla przemysłu i rolnictwa, jak również dla transportu i budownictwa.

Dlatego należy maksymalnie wykorzystać rezerwy w hutnictwie żelaza dla uzyskania możliwie największego wzrostu produkcji stali i zlagodzenia istniejącego niedoboru materiału wadowego dla walcowni. Zasadniczym zadaniem gospodarki narodowej dla zapewnienia rozwoju hutnictwa jest przewyższenie zaoferowania w dziedzinie produkcji surowców hutniczych. W tym celu należy w ciągu najbliższych 2 lat osiągnąć istotny postęp w dziedzinie rozwoju kopalnictwa rud żelaza, rud miedzi i przemysłu materiałów ogniotrwałych.

b) dalszą rozbudowę przemysłu maszynowego jako podstawy rozwoju i rekonstrukcji technicznej wszystkich gałęzi gospodarki narodowej i osiągnięcia na tej podstawie dalszego znacznego wzrostu wydajności pracy.

Przy dalszym rozwijaniu gałęzi przemysłu maszynowego, wytwarzających maszyny i urządzenia dla przemysłu ciężkiego, transportu i budownictwa należy szczególnie przyspieszyć tempo rozwoju gałęzi tego przemysłu, które wytwarzają maszyny i narzędzia dla rolnictwa i przemysłu artykułów konsumpcyjnych.

Należy zapewnić uruchomienie produkcji nowych maszyn i urządzeń przemysłowych, a w szczególności kotłów i turbin, ciężkiego sprzętu dla budownictwa, nowych typów taboru samochodowego i kolejowego, wielkich maszyn i silników elektrycznych wyższej mocy, nowych rodzajów obrabiarek, nowych maszyn rolniczych, a wśród nich kombajnów zbożowych i nowych typów traktorów. Wobec tego, że brak części zamiennych jest przyczyną 'nienależytego wykorzystania istniejących maszyn i urządzeń i prowadzi do znacznych strat, przemysł maszynowy winien wydatnie zwiększyć produkcję części zamiennych i w ten sposób zapewnić usprawnienie gospodarki remontowej w przemyśle, transporcie i budownictwie, a szczególnie zwiększyć zaopatrzenie rolnictwa w części zamienne.

c) dalszy rozwój przemysłu chemicznego. Przy dalszym szybkim rozwoju produkcji surowców chemicznych należy przyspieszyć tempo rozwoju tych gałęzi przemysłu chemicznego, które zaspokajają potrzeby produkcyjne rolnictwa oraz tych gałęzi, od których zależy jest wzrost produkcji w przemyśle artykułów konsumpcyjnych.

W szczególności należy zapewnić zwiększenie produkcji kwasu siarkowego, produkcji nawozów sztucznych, zwłaszcza azotniaku, superfosfatu granulowanego, produkcji środków owadobójczych, produktów syntetycznych, mas plastycznych, włókien sztucznych, barwników szlachetnych i produktów farmaceutycznych.

d) znaczny rozwój produkcji materiałów budowlanych.

W celu pokrycia potrzeb państwowego budownictwa, wydatnego zwiększenia remontów budynków miejskich oraz znacznego zwiększenia zaopatrzenia ludności wiejskiej w artykuły budowlane, należy wydatnie podnieść produkcję cegły, cementu i wapna, dachówek, papy oraz produkcję nowych materiałów budowlanych, jak gazobetonu i inne.

Należy również zapewnić dalszy wzrost produkcji materiałów instalacyjnych, zwłaszcza armatury.

e) dalszy rozwój bazy paliwowo-energetycznej, stanowiącej czynnik niezbędny dla rozwoju całej gospodarki narodowej.

Rozwój bazy paliwowo-energetycznej winien odbywać się w drodze dalszego wzrostu wydobywa węgla kamiennego, zwłaszcza kokującego, zwiększenia wydobywa węgla brunatnego i rozszerzenia jego zastosowania w gospodarce narodowej, zwiększenia wydobywa i przerobu ropy naftowej oraz produkcji energii elektrycznej w stopniu zabezpieczającym lepsze zaopatrzenie gospodarki narodowej oraz lepsze zaspokojenie potrzeb ludności.

22 Szczególnie wielkie zadania stoją przed przemysłem artykułów konsumpcyjnych, który winien w ciągu 2 lat osiągnąć znaczny wzrost produkcji przy poprawie asortymentu oraz poprawie jakości.

Przemysł artykułów konsumpcyjnych nie zaspokaja dotychczas rosnących potrzeb ludności i słusze są skargi na niską jakość i złe wykończenie wielu rodzajów produkcji.

Walka o jakość produkcji winna stać w centrum uwagi wszystkich pracowników przemysłu. Niezbędne jest zwiększenie trwałości wyrobów i poprawa ich wykończenia i opakowania oraz dostosowanie wyrobów do wymagań i upodobań konsumenta.

Przyspieszenie tempa wzrostu przemysłu artykułów konsumpcyjnych, posiadającego decydujące znaczenie dla poprawy zaopatrzenia mas pracujących, staje się możliwe na podstawie osiągnięć w rozwoju przemysłu ciężkiego oraz na podstawie zamierzonego przyspieszenia wzrostu produkcji rolnej.

W rozwoju przemysłu artykułów konsumpcyjnych należy położyć szczególny nacisk na:

a) znaczny wzrost ilościowy produkcji oraz poprawę jakości i rozszerzenie asortymentu artykułów spożywczych,

b) znaczną poprawę jakości produkcji przemysłu włókienniczego, odzieżowego i skórzanego równoległe z dalszym wzrostem ilościowym produkcji,

c) znaczny wzrost produkcji wyrobów metalowych i drzewnych powszechnego użytku w celu dokonania przełomu w zaopatrzeniu ludności w te towary. W tym celu należy zwiększyć przydział materiałów zarówno dla przedsiębiorstw Ministerstwa Przemysłu Maszynowego, jak też dla Ministerstwa Przemysłu Drobrego i Rzemiosła;

d) znaczne rozszerzenie asortymentu wyrobów przemysłowych dla użytku ludności, takich jak: radiodiodniki, zegarki, motocykle, rowery, aparaty fotograficzne, maszyny do szycia itp.

Należy osiągnąć w latach 1954—1955 następujący wzrost produkcji przemysłowej przedmiotów spożycia: pieczywo żytnie i pszenne o około 12 proc., mięso o ok. 16 proc., tłuszcze zwierzęce o ok. 23 proc., tłuszcze roślinne o ok. 22 proc., ryby o ok. 10 proc., konserwy rybne o ok. 30 proc., przetwory owocowo-warzywne o ok. 27 proc., cukier o ok. 7 proc., tkaniny wełniane o ok. 11 proc., bawełniane o ok. 12 proc., jedwabne o ok. 20 proc., obuwie skórzane o ok. 21 proc., mydło o ok. 15 proc., meble o ok. 26 proc., radiodiodniki o ok. 24 proc., motocykle o ok. 100 proc., rowery o ok. 45 proc.

Obok wzrostu ilościowego należy zapewnić wydatne polepszenie jakości produkcji artykułów konsumpcyjnych i zwiększenie produkcji artykułów o wyższym gatunku, zwracając uwagę na podniesienie estetycznej strony wyrobów i opakowań.

Należy wzbogacić asortyment wytwarzanych artykułów spożywczych, a w szczególności podnieść jakość i gatunek pieczywa, produktów mleczarskich, wędlin, konserw i przypraw. Podnieść produkcję wysokogatunkowych tkanin i bielizny, odzieży i obuwi. Wydatnie podnieść jakość wytwarzanych mebli. Należy położyć nacisk na zwiększenie produkcji artykułów dziecięcych jak dziecięcej odzieży, bielizny, obuwi i zabawek.

Szczególną uwagę należy zwrócić na zaopatrzenie ludności w rozmaite artykuły codziennego użytku jak wadra, garniki, szklanki, nakrycia stołowe i inne przedmioty gospodarstwa domowego, przybory do golenia jako też szeroki asortyment galanterii itp.

W związku z szybkim wzrostem zatrudnienia kobiet w przemyśle, w handlu, w biurach i w innych dziedzinach, trzeba zwrócić szczególną uwagę na wzrost zaopatrzenia w artykuły ułatwiające prowadzenie gospodarstwa domowego jak lodówki, pralki elektryczne, odkurzacze, kucharki elektryczne i gazowe, maszyny do mięsa, wyżymaczki, suszarki do naczyń, a także konserwy oraz potrawy gotowe i półgotowe.

W celu polepszenia stopnia zaspokojenia potrzeb ludności należy przestawić pewną część zdolności produkcyjnych przemysłu maszynowego i przemysłu wyrobów metalowych na wytwarzanie artykułów konsumpcyjnych.

Wielką rolę w dziedzinie zaspokojenia rosnących potrzeb ludności winien spełniać państwowy przemysł terenowy oraz spółdzielczość pracy. Nie wykorzystują one jeszcze w bardzo dużym stopniu istniejących możliwości wzrostu produkcji, a asortyment wytwarzanych artykułów jest ubogi i niewystarczający.

Przemysł terenowy i spółdzielczość pracy nie wykorzystują wielkich zasobów miejscowych surowców rolniczych i mineralnych, a także odpadków przemysłu wielkiego. Konieczne jest usprawnienie ze strony rad narodowych, kierownictwa przemysłu terenowego i spółdzielczości pracy w celu zapewnienia istotnej poprawy ich pracy.

Niezależnie od lepszego wykorzystania surowców miejscowych i odpadków należy także polepszyć zaopatrzenie państwowego przemysłu terenowego i spółdzielczości pracy w surowce rozdzielane centralnie.

Celem pełnego wykorzystania możliwości zwiększenia produkcji rzemieślniczej dla lepszego zaspokojenia potrzeb ludności należy zwiększyć zaopatrzenie indywidualnych warsztatów rzemieślniczych w surowce i materiały oraz pomóc rzemieślnikom w uzyskaniu niezbędnych lokali produkcyjnych.

23 Istniejąca sieć punktów usługowych jest niewystarczająca dla zaspokojenia potrzeb ludności, zwłaszcza wiejskiej. Dlatego też należy — obok rozwoju przemysłu artykułów konsumpcyjnych — osiągnąć znaczny wzrost sieci punktów usługowych takich jak: kurnie, zakłady ślusarskie, kołodziej-skie, rymarskie, zakłady szewskie, krawieckie, pralnie, zapewniając im niezbędne wyposażenie i poprawiając ich zaopatrzenie. W ciągu 2 lat należy zwiększyć ilość punktów usługowych w zakresie Ministerstwa Przemysłu Drobrego i Rzemiosła o 40 proc.

III Rolnictwo

24 Globalna produkcja rolnicza osiągnęła w roku 1953 poziom o około 9 proc. wyższy niż w roku 1949.

Produkcja rolna na jednego mieszkańca

kraju jest w roku 1953 o ponad 30 proc. wyższa niż w roku 1938

Produkcja towarowa wzrosła w silniejszym tempie niż produkcja konsumpcyjna

(Dalszy ciąg na str. 5)

Tezy do dyskusji przed II Zjazdem PZPR przyjęte przez IX Plenum KC PZPR

(Dalszy ciąg ze str. 4)

szym stopniu niż produkcja globalna. Należy jednak stwierdzić, że zarówno wzrost produkcji globalnej rolnictwa jak i towarowej jest wyraźnie niedostateczny z punktu widzenia rosnących potrzeb ludności oraz przemysłu lekkiego i rolnospożywczego.

25 Okres lat 1950—1953 charakteryzował się w rolnictwie:

a) nieznacznym wzrostem zbiorów zbóż, ziemniaków i siana,

b) znacznym wzrostem pogłowia trzody chlewnej i owiec oraz stosunkowo nieznacznym wzrostem pogłowia bydła rogatego,

c) znacznym wzrostem zbiorów buraków cukrowych i tytoniu, przy wyraźnie niezadowalających zbiorach roślin włókniстых i oleistych,

d) wyraźnie niedostatecznym wzrostem wydajności z hektara i produktywności zwierząt.

W wyniku tego powstały w produkcji rolnej nierównomierności polegające na pozostawaniu w latach 1947—49 tylko o 6 proc., a zbiory ziemniaków tylko o 3 proc. Wzrost zbiorów zbóż i ziemniaków jest niedostateczny w stosunku do rosnących potrzeb kraju, zwłaszcza w zakresie zabezpieczenia odpowiedniej bazy paszowej dla rozwoju hodowli.

26 Zbiory zbóż w okresie 1950—53 wzrosły średnio w porównaniu ze średnim zbiorem w latach 1947—49 tylko o 6 proc., a zbiory ziemniaków tylko o 3 proc. Wzrost zbiorów zbóż i ziemniaków jest niedostateczny w stosunku do rosnących potrzeb kraju, zwłaszcza w zakresie zabezpieczenia odpowiedniej bazy paszowej dla rozwoju hodowli.

Osiągnięcia w zakresie wzrostu zbiorów są niedostateczne, zwłaszcza w ostatnich latach, nawet jeżeli uwzględnić wpływ niepomyślnych warunków klimatycznych na wysokość plonów.

27 W roku 1953 w porównaniu z rokiem 1949 zwiększyło się pogłowienie trzody chlewnej o około 58 proc., owiec o około 71 proc., natomiast bydła rogatego tylko o 4 proc., w tym krów o 11 proc. Poziom pogłowia koni nie uległ zmianie w porównaniu z rokiem 1949, przy jednoczesnej poprawie bilansu sily pociągowej w rolnictwie.

Osiągnięcia w dziedzinie rozwoju hodowli są jednak niedostateczne, zwłaszcza w zakresie bydła rogatego.

28 W roku 1953 zbiory upraw przemysłowych znacznie przekroczyły poziom 1949 r. i w jeszcze większym stopniu poziom 1938 r. Zbiory buraków cukrowych w roku 1953 zwiększyły się o 52 proc., w stosunku do r. 1949 i przekroczyły poziom 1938 r. o 2,3 raza. Zbiory tytoniu wzrosły w porównaniu z r. 1949 o 80 proc. i przekroczyły poziom przedwojenny 2,2 raza.

Wzrost zbiorów buraków cukrowych i tytoniu pozwolił znacznie rozszerzyć krajową bazę surowcową przemysłu rolnospożywczego. Zbiory upraw włókniстых i oleistych są natomiast wysoce niedostateczne w stosunku do szybko rosnących potrzeb ludności i przemysłu.

29 Niedostateczny w stosunku do rosnących potrzeb poziom produkcji zbóż i ziemniaków, zaniedbanie łąk i pastwisk, niedostateczny rozwój upraw pastewnych hamują rozwój hodowli i utrudniają osiągnięcie wysokiej produktywności zwierząt. Niewłaściwe przechowywanie, przetwarzanie i wykorzystanie pasz powodują dodatkowe duże straty.

30 Osiągnięto pewien postęp w dziedzinie produktywności zwierząt. W szczególności w porównaniu z rokiem 1949 średnia mleczność krów wzrosła z 1500 l do 1750 l w roku 1953. Jednakże produktywność zwierząt pozostaje wciąż jeszcze na niskim poziomie.

31 W rozwoju rolnictwa należy podkreślić w szczególności zagospodarowanie silnie zniszczonych w okresie wojennym Ziemi Odzyskanych oraz postępy w dziedzinie podniesienia produkcji rolnej na obszarach zacofanych pod względem rozwoju rolnictwa.

Obszary rolne na Ziemiach Odzyskanych jeszcze w roku 1946 leżały w 60 proc. odłogiem i posiadały niemal całkowicie wyniszczony inwentarz. W roku 1953 zbiory zbóż na tych ziemiach są prawie 4-krotnie większe niż w roku 1946, pogłowienie bydła 3-krotnie, a pogłowienie trzody chlewnej przeszło 9-krotnie większe. Pomimo tych poważnych osiągnięć na Ziemiach Odzyskanych wciąż jeszcze istnieją wielkie możliwości wzrostu produkcji rolnej, które można wykorzystać przez szybszy dopływ nowych osadników, przez dalszą odbudowę budynków gospodarskich i podniesienie jakości uprawy gleby.

Dokonano pewnego kroku naprzód w dziedzinie podniesienia rolnictwa na obszarze zacofanych województw wschodnich, południowych i centralnych. Plan wzrostu w tych województwach szybciej niż w całym kraju. Tempo przyspieszania rozwoju

województw zacofanych nie było jednak dostateczne.

32 Osiągnięto znaczny postęp w dziedzinie rozwoju socjalistycznych stosunków produkcji w rolnictwie. Powstało około 8 tysięcy spółdzielni produkcyjnych, zajmujących około 6,5 proc. całości użytków rolnych. Liczba Państwowych Ośrodków Maszynowych do końca roku 1953 osiągnęła przeszło 400. Stan traktorów POM wyniesie 18,7 tys. sztuk w przeliczeniu na traktory o mocy 15 KM. Rozwinięto znacznie Państwowe Gospodarstwa Rolne, które w roku 1953 obejmują obszar 11,9 proc. całości użytków rolnych i których produkcja zwiększyła się o około 80 proc. w roku 1953 w porównaniu z rokiem 1949.

33 Wyniki produkcyjne osiągnięte w sektorze socjalistycznym rolnictwa są wyższe niż w gospodarstwach indywidualnych.

Zbiory zbóż w PGR wzrastały szybciej niż w gospodarce indywidualnej. Zbiory buraków cukrowych wzrosły w roku 1953 w porównaniu z rokiem 1949 o 83 proc. Pogłowienie bydła wzrosło w 1953 w porównaniu z r. 1949 o 136 proc., pogłowienie trzody o 319 proc., pogłowienie owiec o 194 proc.

Mimo tych osiągnięć w dziedzinie wzrostu produkcji rolnej, wyniki osiągnięte przez PGR są zbyt niskie. Przy znacznych osiągnięciach w likwidacji odłogów i rozszerzeniu upraw roślin przemysłowych, niedostateczne są jeszcze osiągnięcia PGR w zakresie wzrostu plonów, w szczególności buraków cukrowych, ziemniaków i oleistych. Również w dziedzinie rozwoju hodowli, przy znacznym wzroście pogłowia, produktywność zwierząt jest niedostateczna.

Plany zbóż w spółdzielniach produkcyjnych były już w roku 1952 wyższe przeciętnie o 18 proc. od plonów w gospodarstwach indywidualnych. Przy znacznych osiągnięciach we wzroście plonów zbóż w spółdzielniach produkcyjnych, niedostateczne są jeszcze wyniki uzyskiwane w zakresie plonów buraków cukrowych i ziemniaków. Pogłowienie trzody w spółdzielniach gospodarujących dużej niż rok (zespółowe i na działkach przyzagrodowych) w przeliczeniu na 100 ha ziemi ornej jest już wyższe niż w gospodarce indywidualnej. Natomiast spółdzielnie nie przekroczyły jeszcze poziomu gospodarki indywidualnej w zakresie pogłowia krów (zespółowego i na działkach przyzagrodowych) w przeliczeniu na 100 ha ziemi ornej.

34 Istotnym czynnikiem dotychczasowych osiągnięć rolnictwa są korzystne warunki zbytu stwarzane przez ustrój demokracji ludowej, które zapewniają wraz ze wzrostem produkcji rolnej wzrost dochodów chłopów.

Państwo ludowe stwarza w szczególności korzystne warunki zbytu w zakresie hodowli i upraw roślin przemysłowych w drodze umów kontraktacyjnych.

35 Państwo zapewnia stale rosnące dostawy środków produkcji zarówno spółdzielniom jak też drobnym i średnim gospodarstwom rolnym. Dostawy nawozów sztucznych dla rolnictwa są w roku 1953 o 64 proc. większe niż w roku 1949.

Dostawy maszyn i narzędzi dla całego rolnictwa w r. 1953 są 2,4 raza większe niż w r. 1949, co oznacza przekroczenie zadań Planu 6-letniego na ten okres. Jednak nie zostały w pełni wykonane zadania w zakresie dostawy niektórych ważnych maszyn i narzędzi rolniczych.

36 Państwo okazuje wzrastającą pomoc pracującemu chłopstwu w dziedzinie agrotechnicznej i zootechnicznej. Wydatki państwa na organizację pomocy agrotechnicznej i zootechnicznej wzrosły w roku 1953 o 58 proc. w porównaniu z rokiem 1949 i znacznie przekraczają wydatki Polski kapitalistycznej na te cele.

37 Od roku 1945 do 1 lipca 1953 r. zelektryfikowano 4470 gromad oraz zreelektryfikowano 5300 gromad, podczas gdy w ciągu międzywojennego 20-lecia zelektryfikowano zaledwie około 1300 gromad. Stan elektryfikacji na koniec 1953 roku wyniesie 13.615 gromad i 3.640 gospodarstw PGR.

38 Państwowe nakłady inwestycyjne na rozwój rolnictwa wzrosły w roku 1953 dwukrotnie w porównaniu z rokiem 1949. Jednakże poziom tych nakładów nie jest dostateczny, zwłaszcza w zakresie melioracji i budownictwa gospodarczego. Wzrastająca pomoc produkcyjna państwa nie jest jeszcze wykorzystana w należytej mierze zarówno przez gospodarstwa socjalistyczne, jak i przez gospodarstwa indywidualne dla zwiększenia produkcji rolnej i rozwoju hodowli.

Niski jest jeszcze stopień wykorzystania parku traktorowego, maszyn i narzędzi w rolnictwie, zwłaszcza w PGR, POM i GOM. Niedostateczny jest stopień organizacji i wykorzystania pomocy sąsiedzkiej. Nie wszędzie również ma miejsce należyte wykorzystanie dostarczanych przez państwo nawozów sztucznych oraz racjonalne ich stosowanie.

39 Z dotychczasowego przebiegu wykonania Planu 6-letniego w rolnictwie i z celów stojących przed gospodarką narodową

w ciągu najbliższych dwóch lat wypływają następujące główne zadania w zakresie produkcji rolnej:

W celu zabezpieczenia dalszego i proporcjonalnego rozwoju gospodarki narodowej i podniesienia poziomu stopy życiowej mas pracujących niezbędne jest przyspieszenie tempa rozwoju produkcji rolnej.

Kluczowym zagadnieniem w rozwoju rolnictwa jest osiągnięcie w krótkim okresie wydatnego wzrostu plonów, rozszerzenie bazy paszowej dla wzrostu hodowli i wzrost wydajności jednostkowej zwierząt.

40 Produkcja globalna rolnictwa winna wzrosnąć w ciągu najbliższych 2 lat o około 10 proc., tj. o tyle o ile wzrosła w ciągu ostatnich 4 lat.

Należy dążyć do zwiększenia globalnych zbiorów 4 zbóż w roku 1955 w porównaniu z rokiem 1952 o co najmniej 600 tys. ton. Należy dążyć do osiągnięcia w roku 1955 w porównaniu z rokiem 1953 wzrostu zbioru ziemniaków o co najmniej 5—7 proc., pogłowia bydła o 7—10 proc. i trzody chlewnej o 10—15 proc.

41 Dla wykonania zadań w zakresie podniesienia produkcji rolnej w latach 1954—1955 należy:

— maksymalnie wykorzystać wielkie rezerwy wzrostu produkcji rolnej istniejące w indywidualnych gospodarstwach pracujących chłopów,

— osiągnąć dalszy wzrost i wszechstronny rozwój spółdzielczości produkcyjnej,

— osiągnąć dalszy rozwój i podnieść na znacznie wyższy poziom organizację pracy w PGR.

Należy zwrócić jednocześnie uwagę na podniesienie poziomu produkcji w indywidualnych gospodarstwach pracujących chłopów przez maksymalne wykorzystanie wielkich możliwości jakie tworzy ustrój demokracji ludowej, na rozwój i umocnienie gospodarcze i organizacyjne spółdzielczości produkcyjnej, pamiętając o tym, że wzrost produkcji mało i średniorolnych gospodarstw chłopskich nie stoi w sprzeczności z dalszym wzrostem i wszechstronnym rozwojem spółdzielczości produkcyjnej.

42 Dla osiągnięcia w latach 1954—1955 wzrostu produkcji rolnej i zwiększenia jej towarowości należy:

— zapewnić w drodze odpowiedniej polityki gospodarczej wzrost materialnego zainteresowania pracujących chłopów jako bodźca wzrostu produkcji rolnej i zwiększenia jej towarowości,

— zwiększyć pomoc państwa dla rolnictwa zarówno w dziedzinie dostaw środków produkcji, jak i w dziedzinie udzielania kredytów,

— wzmocnić kierownictwo produkcją rolną i w tym celu ukończyć odpowiednimi kadrami terenowe organy służby rolnej POM i PGR, znacznie rozszerzyć zakres pomocy agro- i zootechnicznej, osiągnąć zasadniczy postęp w dziedzinie upowszechnienia wiedzy rolniczej i produkcyjnej metod pracy w rolnictwie.

Należy zwiększyć zaopatrzenie w środki produkcji zarówno gospodarstw sektora socjalistycznego jak i gospodarstw pracujących chłopów.

43 W celu zwiększenia zainteresowania materialnego chłopów pracujących w podnoszeniu rozmiarów produkcji rolnej, w szczególności należy utrzymywać dostawy obowiązkowe w latach następnych na nie zwiększającym się poziomie przy wszechstronnej pomocy państwa w zakresie wzrostu produkcji i wydajności.

Stworzy to dodatkowe bodźce dla rozwoju produkcji rolnej, gdyż nadwyżki powstałe w wyniku wzrostu produkcji będą mogły być sprzedawane po wyższych cenach na wolnym rynku lub na podstawie dogodnych umów kontraktacyjnych. Podniesie to dochodowość gospodarstw chłopskich.

IV Inwestycje

53 Poważny rozwój gospodarki narodowej w latach 1950—1953 odbywa się na bazie wielkiego wysiłku inwestycyjnego. Znaczący wzrost inwestycji był niezbędny dla osiągnięcia rozwoju siły wytwórczych, dla likwidacji zacofania gospodarczego i kulturalnego, odziedziczonego w spadku po kapitalizmie.

Kierunek inwestycji był w zasadzie słuszny i celowy. Jednakże należy wskazać na szereg wad i błędów, które pomniejszyły efekty wielkiego wysiłku inwestycyjnego. W szczególności zaznaczyły się niedociągnięcia w inwestycjach w rolnictwie.

Przy ustalaniu poszczególnych zamierzeń inwestycyjnych nie zawsze brano w pełni pod uwagę możliwości lepszego wykorzystania zdolności produkcyjnych oraz możliwości rozbudowy i rekonstrukcji istniejących zakładów.

Także zbyt wysokie koszty budownictwa, przerosty w projektowaniu, przedłużenie terminów kończenia budowanych obiektów, rozpraszanie środków na wiele mniej ważnych dla gospodarki narodowej obiektów oraz nie-

44 Poważnie wzrosło zaopatrzenie całego rolnictwa w maszyny i narzędzia rolnicze. Produkcja tych maszyn i narzędzi wzrosła w roku 1955 prawie 2-krotnie w porównaniu z rokiem 1953.

W latach 1954—1955 należy uruchomić produkcję maszyn o podstawowym znaczeniu dla mechanizacji rolnictwa jak kombajny zbożowe, siewniki nawozowe traktorowe, wyrwywacze lnu oraz znacznie rozszerzyć produkcję takich maszyn, jak kopaczki traktorowe i konne, sadzarki do ziemniaków, snopowiązałki traktorowe, siewniki konne.

W roku 1954 należy wyprodukować pierwszą partię samobieżnych kombajnów zbożowych.

45 Wartość dostaw nawozów sztucznych dla rolnictwa wzrosła do 1700 mln. zł w roku 1955, tj. o około 35 proc. w porównaniu z r. 1953, w tym dostaw nawozów azotowych o około 50 proc. oraz nawozów fosforowych o 23 proc.

Należy zwiększyć produkcję granulowanych nawozów fosforowych, osiągając w roku 1955 około 120 tysięcy ton 18-procentowego superfosfatu granulowanego, co znacznie zwiększy efektywność wykorzystania nawozów i zmniejszy ich deficyt.

46 Ilość traktorów w rolnictwie w roku 1955 wzrosła w porównaniu ze stanem w 1953 roku o około 29 proc. i wyniesie około 58 tys. szt. w przeliczeniu na traktory o mocy 15 KM.

47 W celu zwiększenia obszaru zasiewów oraz polepszenia warunków glebowych rozszerzony będzie zakres prac wodno-melioracyjnych.

Nakłady inwestycyjne na prace melioracyjne w roku 1955 wzrosną o 70 proc. w porównaniu z rokiem 1953.

48 W oparciu o rozszerzoną i ukończoną kwalifikowanymi kadrami służbę rolną oraz usprawnienie jej działalności, w oparciu o rozszerzenie instruktażu i naukowej propagandy rolniczej należy osiągnąć postęp w terminowym wykonywaniu prac rolnych, w stosowaniu nowoczesnych zabiegów agrotechnicznych, w pełniejszym i właściwszym wykorzystaniu nawozów sztucznych i naturalnych, w rozszerzeniu wapnowania gleb zakwaszonych oraz w odpowiednim wykorzystaniu parku maszynowego.

49 Należy zapewnić rozwój bazy paszowej, w szczególności przez pielęgnację i zagospodarowanie łąk i pastwisk, rozszerzenie stosowania popiołów i międzyplonów, powiększenie produkcji roślin pastewnych, a zwłaszcza motylkowych, okopowych i traw wieloletnich, właściwe przygotowywanie, przechowywanie i przetwarzanie paszy, zwłaszcza przez znaczne zwiększenie produkcji kiszonek.

50 Dla zaopatrzenia całego rolnictwa w kwalifikowane nasiona siewne zostaną zwrócona szczególna uwaga na wzrost ich produkcji i usprawnienie dystrybucji.

Należy osiągnąć wydatną poprawę w dziedzinie produkcji nasion nowych odmian i podniesienie ich jakości, zwłaszcza lnu, roślin oleistych, łubinu słodkiego i traw wieloletnich oraz wysokojakościowych sadzeńiaków.

51 Dla dalszego rozwoju hodowli należy osiągnąć zasadniczą poprawę w hodowli zwierząt zarodkowych przez rozbudowę państwowych gospodarstw hodowli zarodowej przez organizację obór i chlewni zarodowych w spółdzielniach produkcyjnych oraz przez znaczną pomoc państwa dla organizowania hodowli zarodowej w gospodarstwach indywidualnych.

Zostanie zwrócona szczególna uwaga na stosowanie racjonalnego żywienia inwentarza i polepszenie warunków sanitarnych hodowli w celu wydatnego podniesienia produktywności zwierząt.

52 W gospodarce socjalistycznej i w prowadzących gospodarstwach chłopskich należy stopniowo wprowadzać najbardziej postępowe metody uprawy i hodowli, jak płodzin trawopólny, siew krzyżowy, stosowanie granulowanych nawozów, nawozów zmieszanych z kompostem, kwadratowo-gniazdowe sadzenie ziemniaków i warzyw, kwadratowy wypas bydła, zimny wychów cieląt.

pełne i nieterminowe zabezpieczanie w dokumentację projektową i kosztorysową prowadzących do zmniejszenia efektów inwestycyjnych lub też wpływało na przedłużenie terminu ich uzyskania, co oznaczało dalsze podrażnienie inwestycji.

54 Przy osiągniętych już obecnie poziomie rozwoju siły wytwórczych oraz w drodze koncentracji nakładów inwestycyjnych, zwiększenia efektywności inwestycji i zmniejszenia kosztów budownictwa, możliwe i konieczne jest w latach 1954—55 uniknięcie w zasadzie wzrostu nakładów inwestycyjnych.

Dalsze inwestycje są niezbędne, gdyż stanowią one warunek dalszego rozwoju socjalistycznego przemysłu, przyspieszenia rozwoju rolnictwa, wzmocnienia budownictwa mieszkaniowego i komunalnego, urządzeń socjalnych i kulturalnych.

Nadmiernie wysoki poziom inwestycji, pochłanianie zbyt wielką ilością siły roboczej i materiałów i utrudnia tym samym realizację bie-

Dalszy ciąg na str. 6)

Tezy do dyskusji przed II Zjazdem PZPR przyjęte przez IX Plenum KC PZPR

(Dalszy ciąg ze str. 5)

żących zadań w walce o wzrost stopy życiowej ludności.

55 W związku z tym należy nakłady inwestycyjne w latach 1954—55 utrzymać w zasadzie na tym samym poziomie, co w roku 1953. Zapewni to — przy wzroście dochodu narodowego — zmniejszenie udziału akumulacji w podziale dochodu narodowego. Odsetek akumulacji winien być obniżony z 25 proc. w roku 1953 do około 20 proc. w roku 1955 w cenach 1953 roku. Odpowiednio wzrosnąć udziału spożycia w dochodzie narodowym, co przyspieszy podniesienie stopy życiowej ludności.

56 Osiągnięcie znacznej oszczędności środków inwestycyjnych i bardziej celowego ich zużycia wymaga stanowczego przeciwdziałania podejmowaniu nowych inwestycji wszędzie tam, gdzie można osiągnąć zamierzony wzrost produkcji lub usług w drodze lepszego wykorzystania istniejących zdolności produkcyjnych. Należy również zwalczać tendencje do podejmowania budowy nowych obiektów wszędzie tam, gdzie możliwe jest uzyskanie niezbędnego efektu drogą małej mechanizacji, rekonstrukcji lub rozbudowy istniejących urządzeń.

Należy stanowczo zwalczać wciąż jeszcze częste zjawiska niepotrzebnego rozpraszania

nakładów inwestycyjnych oraz prowadzenia robót zbyt szerokim frontem. Często przy tym bez dokumentacji projektowej lub bez kosztorysów albo też na podstawie nieekonomicznych rozwiązań projektowych.

Przez rewizję normatywów i standardów oraz szerokie stosowanie projektów typowych należy osiągnąć znaczne oszczędności w nakładach inwestycyjnych bez zmniejszenia ich efektów.

57 Uwzględniając osiągnięty poziom rozwoju przemysłu ciężkiego oraz w związku z zadaniem wydatnego podniesienia stopy życiowej ludności pracującej miast i wsi przez przyspieszenie tempa wzrostu produkcji rolnictwa i przemysłu artykułów konsumpcyjnych, konieczne jest dokonanie zmian w strukturze nakładów inwestycyjnych. Dlatego należy zwiększyć w całości nakładów inwestycyjnych udział nakładów na rozwój rolnictwa, przemysłu artykułów konsumpcyjnych, budownictwa mieszkaniowego i komunalnego oraz budownictwa urządzeń społecznych i kulturalnych.

Nakłady inwestycyjne na rozwój rolnictwa w roku 1955 winny wzrosnąć w porównaniu z rokiem 1953 o 45 proc., na rozwój przemysłu artykułów konsumpcyjnych o 38 proc., na budownictwo mieszkaniowe i komunalne o 26 proc., a na budownictwo urządzeń społecznych i kulturalnych o 34 proc.

du narodowego nastąpił wzrost dochodów realnych klasy robotniczej, której liczebność szybko zwiększyła się. Nastąpił również znaczny wzrost realnych dochodów chłopstwa pracującego.

Realne dochody przypadające średnio na głowę ludności pracującej poza rolnictwem (m. in. wskutek większego zatrudnienia członków rodzin) wzrosły w I półroczu 1953 roku w porównaniu z I półroczem 1949 roku o około 15 proc., zaś w porównaniu z rokiem 1938 o około 36 proc.

Wydatniejszej poprawie uległy w roku 1953 w porównaniu z rokiem 1949 płace realne robotników zatrudnionych w przemyśle socjalistycznym. Jeżeli chodzi o płace realne pozostałych pracowników, to w niektórych grupach pracowniczych w zasadzie pozostały one na nie zmienionym poziomie, w innych zaś grupach wzrost był nieznaczny.

Dochody realne przypadające na głowę ludności wiejskiej w roku 1953 są o około 20 proc. wyższe w porównaniu z rokiem 1949, co oznacza wzrost o ponad 75 proc. w porównaniu z rokiem 1938.

67 Przejęcie przez państwo całości opłat za ubezpieczenia społeczne, wprowadzenie zasiłków rodzinnych, przedłużenie czasu urlopów pracowniczych, rozwój opieki nad matką i dzieckiem oraz czasów pracowniczych, rozwój budownictwa mieszkaniowego i komunalnego, a także budownictwa urządzeń społecznych i kulturalnych stanowi poważny dodatkowy czynnik poprawy materialnego położenia mas pracujących.

68 Wydatki państwa ludowego na ubezpieczenia społeczne i zasiłki rodzinne dla pracowników są wielokrotnie wyższe niż wydatki na ubezpieczenia społeczne w Polsce kapitalistyczno-obszarniczej.

69 Od roku 1949 uległy dalszemu przedłużeniu urlopy macierzyńskie oraz urlopy dla pracującej młodzieży. Przeciętny czas urlopów robotniczych wzrósł znacznie w porównaniu z rokiem 1949.

70 Rozwój opieki nad matką i dzieckiem wyraził się w poważnym wzroście liczby miejsc w żłobkach i w przedszkolach. W roku 1953 liczba miejsc w żłobkach wyniosła 40,3 tysiąca, co w porównaniu z rokiem 1949 oznacza wzrost ponad dwukrotnie. Należy zaznaczyć, iż w r. 1938 liczba dzieci w żłobkach przyfabrycznych wynosiła tylko 456. Liczba dzieci w przedszkolach w roku 1953 wyniosła 358 tysięcy, co w porównaniu z rokiem 1949 oznacza wzrost o 24 proc., a w porównaniu z rokiem 1938 wzrost ponad czterokrotnie.

71 W oparciu o wysiłek całego narodu dokonano w latach Planu 6-letniego dalszego poważnego postępu w odbudowie zniszczonych miast oraz budowaniu szereg nowych osiedli robotniczych i osiedli. W okresie Planu 6-letniego buduje się 94 większe osiedla mieszkaniowe. Poczyniono również znaczny postęp w dziedzinie budownictwa wiejskiego.

W toku budowy znajdują się budowane od podstaw pierwsze dwa miasta socjalistyczne: Nowa Huta i Nowe Tychy, każde obliczone na 100 tys. mieszkańców.

Barbarzyńsko zniszczona przez okupantów hitlerowskich stolica naszego kraju Warszawa, która w roku 1945 leżała w gruzach, jest dziś miastem liczącym ponad 900 tys. mieszkańców. Powstały nowe dzielnice robotnicze w Warszawie: Mariensztat, Grochów I, II i III, Mirów, Muranów, Mokotów, Praga I i II, Ochota, Koło. Buduje się Marszałkowską Dzielnicę Mieszkaniową, oddano do użytku pierwszą część Traktu Starej Warszawy. W toku intensywnej odbudowy znajduje się śródmieście Warszawy, którego centralnym punktem staje się Plac im. Stalina z Pałacem Kultury i Nauki, darem Związku Radzieckiego.

Oddano do użytku znaczną część śródmieścia starego Gdańska. Odbudowuje się dzielnice mieszkaniowe we Wrocławiu, Szczecinie i w szeregu innych poważnie zniszczonych miast Ziemi Odzyskanych. Z pietyzmem odbudowuje się szabyki.

Odbudowano i rozbudowano zniszczone urzędnictwa komunikacyjne, mosty, sieć wodociągowo-kanalizacyjną, sieć elektryczną i telefoniczną.

W latach 1945—1953 odbudowano oraz zbudowano 1.200 tys. izb mieszkalnych, wyposażając je w nowoczesne urządzenia. W roku 1953 zostanie w miastach oddanych do użytku 135 tys. izb mieszkalnych, podczas gdy w roku 1949 oddano do użytku 66,3 tysiąca izb.

Pomimo tego wzrostu budownictwa mieszkaniowego jest ono jednak nieodpowiednie w stosunku do rosnących potrzeb, wynikających ze wzrostu zatrudnienia.

Rozwija się akcja remontowa budynków mieszkaniowych. W roku 1953 państwo przeznaczyło na remonty mieszkaniowe sumę ponad 530 mln. zł, tj. około czterokrotnie więcej niż w roku 1949. Jednakże należy stwierdzić, że w zakresie remontów istnieją nadal wielkie zaniechania.

72 Rozwojowi budownictwa mieszkaniowego towarzyszyła rozbudowa urządzeń komunalnych, która objęła w szerokim zakresie zaniebane w okresie Polski kapitalistycznej dzielnice robotnicze i przedmieścia. Państwowe nakłady inwestycyjne na rozwój gospodarki komunalnej w miastach wzrosły

w roku 1953 o ponad 117 proc. w porównaniu z rokiem 1949. W toku realizacji znajduje się budowa wielkich inwestycji wodociągów grupowych dla zaopatrzenia w wodę Śląska oraz Łodzi. Jednakże należy stwierdzić, że budownictwo komunalne nie nadąża za rozwojem budownictwa przemysłowego i nowych osiedli mieszkalnych, a także za potrzebami szybko wzrastającej ludności w miastach istniejących.

73 W dziedzinie ochrony zdrowia liczba łóżek w szpitalach wzrosła w porównaniu z rokiem 1949 o ponad 43 proc., a w porównaniu z rokiem 1938 o ponad 77 proc. Liczba lekarzy zwiększyła się w porównaniu z rokiem 1949 o około 63 proc. Na 100 tysięcy mieszkańców przypada obecnie już 55 lekarzy, podczas gdy w r. 1938 przypadało 37 lekarzy. Sieć urządzeń ochrony zdrowia jest jednak nieodpowiednia i wymaga dalszego zwiększenia dla zapewnienia należytej opieki zdrowotnej.

74 Nastąpił wielki rozwój szkolnictwa wszystkich rodzajów przy stałym podnoszeniu stopnia organizacyjnego i sprawności nauczania. Jednocześnie został zlikwidowany analfabetyzm jako zjawisko masowe. Liczba uczniów w szkołach podstawowych objęła pełną liczbę dzieci w wieku szkolnym. Liczba szkół pełnych 7-klasowych wzrosła w r. 1953 w porównaniu z r. 1949 o około 3,7 tys. Liczba uczących się w szkołach średnich ogólnokształcących i zawodowych oraz wyższych na 10 tys. mieszkańców osiągnęła w roku 1953 — 332 osoby wobec 136 osób w roku 1938.

75 Zasadniczy postęp poczyniono w dziedzinie upowszechnienia kultury. Nakład książek zwiększył się z 29,2 mln. egzemplarzy w r. 1937 i 72,9 mln. egzemplarzy w roku 1949 do 82,2 mln. egzemplarzy w roku 1953, a dzienny nakład gazet wzrósł z 0,9 mln. egzemplarzy w roku 1938 na 4,9 mln. egzemplarzy w roku 1953. Rozwinięta sieć bibliotek, teatrów, świetlic oraz kin, zwłaszcza na wsi.

76 Z dotychczasowego przebiegu wykonania Planu 6-letniego wynikają następujące wnioski: zadania Planu 6-letniego w dziedzinie wzrostu poziomu życiowego ludności — pomimo pewnych osiągnięć w tej dziedzinie — nie zostały w okresie 1950—53 w pełni wykonane. Należy stwierdzić, iż nie wykorzystano w pełni wszystkich istniejących możliwości dla zapewnienia w latach 1950—53 wydatniejszej poprawy położenia materialnego ludności. Dlatego konieczne jest — zgodnie z wymogami podstawowego prawa ekonomicznego socjalizmu — osiągnięcie wydatnego, polepszenia położenia materialnego mas pracujących w mieście i na wsi w ciągu najbliższych lat. Poprawę poziomu życiowego mas pracujących należy osiągnąć przez:

a) wzrost płac realnych pracowników oraz wzrost dochodów pracującego chłopstwa m. in. przez politykę stopniowego obniżania cen na artykuły masowego użytku,

b) rozwój gospodarki mieszkaniowej i komunalnej,

c) rozwój budownictwa socjalnego i kulturalnego.

77 Należy stworzyć warunki dla wzrostu w ciągu lat 1954—55 płac realnych pracowników oraz dochodów pracujących chłopów o około 15 proc. Wzrost dochodów będzie realizowany przez konsekwentnie przeprowadzaną politykę stopniowej obniżki cen artykułów konsumpcyjnych, wzrost płac w oparciu o zwiększenie wydajności pracy, wzrost produkcji i towarowości gospodarki chłopskiej.

Wzrastający poziom dochodów ludności zostanie zabezpieczony przez odpowiedni wzrost mas towarów i usług. Na podstawie zwiększenia produkcji rolnictwa i przemysłu artykułów konsumpcyjnych, obroty społeczniego handlu detalicznego i zakładów żywności zbiorowego zostaną zwiększone w cenach porównywalnych o ponad 20 proc., przy równoczesnym znacznym wzbogaceniu asortymentu towarów i poprawie ich jakości.

Handel społeczny winien wzmocnić swoje oddziaływanie na przemysł tak, aby rodzaj, asortyment i jakość wytwarzanych towarów odpowiadały wzrastającym wymaganiom ludności i aby zaprzestano produkcji towarów nie cieszących się popytem. Równocześnie winna nastąpić wydatna poprawa w obsłudze ludności przez handel społeczny. Należy zwiększyć sprawność społeczniego handlu przez lepsze przystosowanie rozdzielników towarowych i asortymentów do potrzeb i życzeń konsumentów, lepsze wykorzystanie lokalnych źródeł zaopatrzenia, zaostreżenie walki z biurokratyzmem w aparacie handlowym, ulepszenie obsługi w sklepach.

78 Sieć sklepów handlu społeczniego winna w roku 1955 zwiększyć się w porównaniu z rokiem 1953 o około 4 tysiące, w tym na wsi o około 2 tysiące. Szczególnie należy rozwinąć sieć handlową w nowych osiedlach mieszkaniowych i usunąć istniejące na tym odcinku zaniechania. Wydatnie nale-

(Dalszy ciąg na str. 7)

V Wzrost wydajności pracy i system oszczędnościowy

58 Osiągnięcie wydatnego podniesienia stopy życiowej mas pracujących, przyspieszenie tempa rozwoju rolnictwa i przemysłu artykułów konsumpcyjnych wymaga równocześnie wydatnego wzrostu wydajności pracy na bazie wprowadzania i opanowywania nowej techniki i pogłębienia systemu oszczędnościowego w całej gospodarce narodowej.

59 W latach 1950—1953 wzrost wydajności pracy w gospodarce narodowej był znaczny. Wydajność pracy wzrosła w przemyśle o ok. 50 proc., w budownictwie o 72 proc., w transporcie kolejowym o ponad 47 proc.

Zadania czterech lat Planu 6-letniego w zakresie wzrostu wydajności pracy zostały przekroczone w przemyśle o 8,2 proc., w budownictwie o 9 proc., natomiast zadania te nie zostały wykonane w PGR. Jednakże wzrost wydajności w przemyśle nie był równomierny, a przy tym szereg ważnych gałęzi gospodarki narodowej nie wykonało zadań Planu 6-letniego w zakresie wzrostu wydajności pracy, w tym przemysł węglowy.

60 Wzrost wydajności pracy jest hamowany przez opóźnienie we wprowadzaniu nowoczesnej techniki i jej opanowywaniu, a także przez nieodpowiedni poziom organizacji pracy i niedostateczne upowszechnianie przodujących metod pracy. W szczególności niski stopień wykorzystania wielu maszyn i urządzeń w niektórych gałęziach przemysłu oraz w budownictwie jest przeszkodą dla zwiększenia stopnia mechanizacji robót ciężkich i pracochłonnych i dla zwiększenia wydajności pracy. W ciągu najbliższych 2 lat należy osiągnąć dalszy wydatny postęp w dziedzinie wzrostu wydajności pracy.

61 Na podstawie szerokiego wprowadzenia nowoczesnej techniki, znacznej poprawy wykorzystania maszyn i urządzeń, na podstawie dalszego rozwoju socjalistycznego współzawodnictwa pracy, a także ogólnego usprawnienia organizacji pracy należy osiągnąć wzrost wydajności pracy w r. 1955 w porównaniu z r. 1953 w przemyśle o 16 proc., w budownictwie o około 17 proc., w transporcie kolejowym o ponad 8 proc. Jednocześnie należy zapewnić wzrost wydajności pracy w PGR o ponad 20 proc. Wzrost wydajności pracy w przemyśle, budownictwie i transporcie pozwoli wykonać zadania produkcyjne przy nieznacznym wzroście zatrudnienia poza rolnictwem, co w konsekwencji znacznie ograniczy odpływ ludności ze wsi do miasta i będzie miało bardzo istotne znaczenie dla zapewnienia dostatecznej liczby sił roboczych dla potrzeb rolnictwa.

62 Obniżka kosztów własnych jest nieodzownym warunkiem poprawy poziomu materialnego mas pracujących i rozwoju gospodarki narodowej. Zadania Planu 6-letniego w dziedzinie obniżki kosztów nie są w pełni wykonywane. W przemyśle w r. 1952 osiągnięto obniżkę kosztów o 2,8 proc., podczas gdy plan przewidywał osiągnięcie obniżki o 5,5 proc.

W budownictwie plany obniżki kosztów systematycznie z roku na rok nie były wykonywane. Również transport kolejowy nie osiągnął w r. 1952 planowanej obniżki kosztów.

Wskutek niewykonywania planów obniżki kosztów większość Państwowych Gospodarstw Rolnych nadal pracuje nierentownie.

63 Konieczne jest osiągnięcie przełomu w dziedzinie obniżki kosztów w całej gospodarce narodowej.

W latach 1954—1955 należy osiągnąć obniżkę kosztów własnych produkcji przemysłowej co najmniej o 7 proc. i obniżkę kosztów budownictwa również co najmniej o 7 proc.

Jednocześnie należy zapewnić obniżkę kosztów transportu, jak też wzmocnić rentowność Państwowych Gospodarstw Rolnych.

64 Walka o pełne wykonanie planu w dziedzinie kosztów własnych musi odbywać się na podstawie wzrostu wydajności pracy i pogłębienia systemu oszczędnościowego w całej gospodarce narodowej. Wyrazić się to winno w zastrzeżeniu walki z wszelkiego rodzaju przerostami w zatrudnieniu, w bezwzględnej walce z przejawami marnotrawstwa materiałów, w osiągnięciu znacznego zmniejszenia norm zużycia, w eliminowaniu braków, w likwidowaniu nierentowności przedsiębiorstw i w ścisłym przestrzeganiu wykonywania planów obniżki kosztów i planów finansowych.

Niezbędne jest zlikwidowanie nadmiernych rezerwów w produkcji i w obrocie towarowym i osiągnięcie przez przyspieszenie obiegu środków obrotowych znacznego zmniejszenia udziału nakładów na przyrost środków obrotowych w wydatkach finansowych państwa.

Szczególne znaczenie posiada obniżenie zużycia materiałowego, będące nie tylko czynnikiem zmniejszenia kosztów własnych, lecz także czynnikiem wzrostu produkcji, gdyż daje możliwość wytworzenia z posiadanych materiałów większej ilości gotowych produktów, służących dla zaspokojenia potrzeb ludności i gospodarki narodowej.

Dla wzmocnienia walki o obniżkę kosztów i poprawę rezultatów finansowych socjalistycznych przedsiębiorstw należy usprawnić planowanie zaopatrzenia materiałowo-technicznego, planowanie kosztów własnych i planowanie finansowe.

65 Pogłębienie systemu oszczędnościowego wymaga poważnego zmniejszenia kosztów administracji państwowej i gospodarczej przy usprawnieniu jej działania i zastrzeżeniu walki z biurokracją.

Administracja państwowa i gospodarcza posiada nadmierne rozbudowane etaty. Praca jej organów często dubluje się. Szeroki ogień administracji jest zbędnych i powoduje nadmierne przeciążenie toku załatwiania spraw. Szeroko rozpowszechnione jest nie pełne wykorzystanie normalnego czasu pracy przez pracowników administracji przy jednoczesnym stosowaniu godzin nadliczbowych i domaganiu się nowych, w rzeczywistości całkiem zbędnych etatów.

Należy usprawnić administrację państwową i gospodarczą i osiągnąć obniżenie kosztów tej administracji w r. 1955 o 500 mln. zł, tj. o około 9 proc. w stosunku do roku 1953.

W ten sposób usprawnienie administracji państwowej i gospodarczej winno stać się jednym z czynników polepszenia stopy życiowej mas pracujących.

wego została przeznaczona na odbudowę kraju, na jego uprzemysłowienie, na rozwój kultury i wzrost obronności. Jednocześnie na podstawie wzrostu docho-

VI Wzrost stopy życiowej mas pracujących

66 Dochód narodowy wzrósł w roku 1953 w porównaniu z rokiem 1949 o 61 proc., przekraczając poziom roku 1938 dwukrotnie. Poważna część przyrostu dochodu narodo-

Tezy do dyskusji przed II Zjazdem PZPR przyjęte przez IX Plenum KC PZPR

(Dokończenie ze str. 6)

ży zwiększyć liczbę zakładów żywienia zbiorowego oraz poprawić jakość posiłków i obsługi konsumentów.

Należy rozwinąć sieć oddziałów zaopatrzenia robotniczego i usprawnić ich pracę.

79 Należy zwiększyć budownictwo mieszkaniowe w miastach i osiedlach robotniczych. W roku 1955 należy oddać do użytku 162 tys. izb mieszkalnych, tj. o około 20 proc. więcej niż w 1953 r., w tym w Warszawie około 29 tys. izb, a na Śląsku ok. 36 tys. izb. Należy wydatnie zwiększyć remonty budynków mieszkalnych.

80 Państwo przeznaczy na remonty izb mieszkalnych w 1954 roku ponad 830 mln. zł i w 1955 roku ponad 1.120 mln. zł wobec 530 mln. zł w 1953 roku. Działalność remontowa zostanie zabezpieczona w niezbędnej ilości materiałów budowlanych przy usprawnieniu wykonawstwa ze strony państwowych i spółdzielczych przedsiębiorstw remontowo-budowlanych. Jednocześnie państwo zwiększy sprzedaż materiałów budowlanych szczególnie dla ludności wiejskiej oraz na cele budownictwa indywidualnego w miastach.

81 Państwowe nakłady na rozwój urządzeń komunalnych zostaną zwiększone w roku 1955 do 1,2 miliarda zł tj. o 26 proc. więcej w porównaniu z rokiem 1953. Zostanie usprawniony transport miejski przez wzrost liczby wozów tramwajowych, autobusowych i trolejbusowych, dalszą rozbudowę zaplecza technicznego i znaczne polepszenie gospodarki remontowej taboru.

82 Nakłady inwestycyjne na budownictwo socjalne i kulturalne zostaną zwiększone w roku 1955 do 1,7 mld. zł, tj. o 34 proc. w porównaniu z rokiem 1953.

83 Ulegną poprawie warunki pracy i odpoczynku robotników. Nastąpi to w szczególności przez:

a) polepszenie warunków bezpieczeństwa i higieny pracy. Nakłady na ten cel zostaną wydatnie zwiększone,

b) normalizację reżimu dnia roboczego, a zwłaszcza przez znaczne zmniejszenie nadmiernej liczby godzin nadliczbowych, przede wszystkim w przemyśle węglowym,

c) dalszy rozwój wczasów pracowniczych.

Osiągnięty, dzięki ofiarnej i patriotycznej pracy polskiego ludu pracującego, poziom rozwoju sił wytwórczych i dotychczasowe wyniki gospodarcze uzyskane w okresie czterech lat Planu 6-letniego, napawają słuszną dumą cały naród polski i pozwalają stwierdzić, że w ciągu następnych dwóch lat w pełni możliwe jest urzeczywistnienie postawionego przez partię zadania podniesienia poziomu życiowego mas pracujących.

Drogą, wiedzącą do tego celu, jest wydatne zwiększenie przede wszystkim produkcji rolnej, a także przemysłu lekkiego i spożywczego, produkującego artykuły szerokiego spożycia.

Nieodzownym warunkiem zwiększenia produkcji rolnej i przezwyciężenia dysproporcji pomiędzy rozwojem przemysłu, a pozostającym znacznie w tyle rozwojem rolnictwa jest silniejsze oparcie rozwoju produkcji rolnej o pomoc rozwijającego się przemysłu środków produkcji oraz nieustanne umacnianie sojuszu robotniczo-chłopskiego przy dalszym ugruntowaniu kierowniczej roli klasy robotniczej.

Państwo ludowe udzieli pracującemu chłopstwu jeszcze wydatniejszej — i bardziej wszechstronnej pomocy, wyrażającej się w zwiększonych nakładach inwestycyjnych na rozwój rolnictwa, w zwiększonej ilości materiałów budowlanych dla wsi, zaś klasa robotnicza wysiłkiem swym dopomoże w zapewnieniu wsi w coraz większą ilość doskonałych maszyn i narzędzi rolniczych, traktorów, części zamiennych, nawozów sztucznych oraz artykułów codziennego użytku.

W oparciu o umocnienie sojuszu robotniczo-chłopskiego, fundamentu władzy ludowej, w oparciu o rozwój socjalistycznego przemysłu, podstawy rozwoju całej gospodarki narodowej, w oparciu o twórczą energię i ofiarną pracę polskich mas ludowych, z bohaterką klasą robotniczą na czele oraz w oparciu o wszechstronną i bezinteresowną, prawdziwie braterską pomoc Związku Radzieckiego i współpracę ze wszystkimi krajami obozu socjalizmu, Polska Ludowa może dziś śmiało likwidować powstałe nierówności w rozwoju gospodarki narodowej i szybko posuwać się naprzód po drodze budownictwa socjalistycznego.

W realizacji nakreślonych zadań gospodarczych na najbliższe dwa lata wielką rolę przypada naszej partii. Od jej aktywności zależy w decydującej mierze powodzenie sprawy. Rzeczą najważniejszą jest uświadomić wszystkim członkom partii i szerokim masom bezpartyjnym istotną treść zadań i drogi prowadzące do ich wykonania. Właśnie obecnie, gdy partia wysuwa na plan pierwszy konkretne zadania poprawy warunków materialnych, kulturalnych i socjalnych ludzi pracy, wszystkie organizacje partyjne, wszystkie organy państwowe, związki zawodowe, organizacje społeczne, wszyscy ludzie pracy winni poczytywać za swój najważniejszy obowiązek stałe zwiększanie produkcji przemysłowej i rolniczej

i podnoszenie jej jakości, podnoszenie poziomu wydajności pracy oraz obniżanie kosztów produkcji, gdyż stanowi to niezbędny warunek poprawy stopy życiowej mas pracujących.

Komitet Centralny PZPR wzywa wszystkich członków partii, wzywa robotników, pracujących chłopów i inteligencję pracującą do rozwinięcia twórczej inicjatywy dla wykonania zadań stojących przed gospodarką narodową w ciągu najbliższych dwóch lat, a w szczególności do szerokiego rozwoju socjalistycznego współzawodnictwa pracy w mieście i na wsi, zmierzającego do podniesienia ilości i jakości produkcji, do pełnego opanowania techniki, osiągnięcia wzrostu wydajności pracy i obniżki kosztów własnych i tą drogą

do stałego podnoszenia poziomu życiowego mas pracujących.

Komitet Centralny PZPR wyraża przekonanie, że w oparciu o wysiłek mas pracujących miast i wsi — Plan 6-letni jako całość zostanie zwycięsko wykonany, że w ciągu dwóch lat osiągnięta zostanie wydatna poprawa położenia materialnego robotników, chłopów pracujących i inteligencji pracującej i w ten sposób dzięki rosnącej aktywności mas stworzone zostaną warunki dla dalszego marszu po drodze budownictwa socjalistycznego, dla zwiększenia siły gospodarczej i obronnej kraju, dla dalszego, systematycznego wzrostu dobrobytu materialnego i poziomu kulturalnego mas pracujących w mieście i na wsi.

Halo „Pomorzanka”!

Czytelnik nasz L. R. przekazuje za pośrednictwem „Expressu” po dziękowaniu pracownicy cukrowni „Pomorzanka” Zofii Kojdzisz za opiekę nad pozostawioną przez zapomnienie paczką zawierającą sweter wełniany.

Czytelnik prosi o podkreślenie faktu, że cukrowni obsługuje ZMP-owcy. (530)

Odcieci od świata

Jest w Łodzi na Chojnach przy samym torze kolejowym ulica Trębacka, która niczym nie ustępuje ulicze w zapadłej wiosce.

Obecnie, to jeszcze, jak mówią — pół biedy, gdyż można przejechać suchą nogą i tylko z prymitywnych rynsztoków zalatuje przykry zapach. Ale zbliża się zima i mieszkańcy tej ulicy cierpią na samą myśl, jak podczas opadów deszczowych i śnieżnych przedostaną się do domów, gdyż ulica zamienia się w bajoro i na okres zimowy zostaje odcięta od świata.

Mieszkańcy tej ulicy (jest tam kilkadziesiąt domów zamieszkałych przez ludzi pracy) pisali już podania, a nawet płacili kary za nieporządek — wszystko bez skutku. Apelujemy do Prezydium Rady Narodowej, aby nie wybrakowało ulicy, ale chociaż o nawiezenie szaki, której całe masy leżą na placach w różnych punktach miasta. Koszt nie wielki, a pożytek ogromny.

Czesław Kamiński
Zapomnianą ulicę —
ci Wydział Drogowy
Prez. RN. (486)

Do...

Elektrowni w Zgierz. Mieszkańcy parceli Krzywie k. Zgierza od kilkunastu tygodni pozostawieni są przez kilka dni w tygodniu świata. Interwencja u dyrektora okręgu w Łodzi spowodowała 3 dni pełnego świata. Ostatni dzień przypadł na 24 października, a następnego dnia zaczęła się ta sama kolomyjka.

W rezultacie mieszkańcy parceli Krzywie proszą nas o interwencję. Spelniając ich prośbę, my z kolei prosimy Elekrownię w Zgierz o przeprowadzenie koniecznych napraw i zapewnienie potrzebnego mieszkańcom świata. (515)

Halo...

Prezydium MRN w Wieluniu. W posesji przy ul. Narutowicza 15 znajdują się w podwórzu biura kilku instytucji, w których pracuje kilkadziesiąt urzędników.

Poseja nie posiada ubikacji, w związku z czym pracownicy odbywają półgoczinne spacerki na ul. Królewskiej. Poza tym w podwórzu nie ma miejsca na gromadzenie odpadków i mieszkańcy wylewają je pod okna biur. Uprzejmię zapytujemy, kiedy poseja stanie się obiektem zainteresowania ze strony MRN i kiedy zostanie uporządkowana? Pracownicy biur (576)

Śladem naszych interwencji

W najbliższym czasie przemianowane została nazwa na budynkach kinowych w Piotrkowie.

Kredyty na konserwację terenów zielonych w Łodzi będą zwiększone. Polecono zwiększyć troskę nad robotami konserwacyjnymi. Zlecono również wykonanie tablic z przepisami porządkowymi w parkach i umieszczenie ich jeszcze w tym kwartale w terenie.

Zanieczyszczone przewody gazowe, spowodowane obniżeniem temperatury, gazownia przywraca stopniowo do należytego stanu. Dom przy ul. Andrzeja Struga, gdzie zaszła po trzeba rozkopania jezdnii — posiada już gaz.

Pieczący jest już dostarczane do sklepów w Koluszkach na czas. Przerwa nastąpiła z winy konwojenta, który z powodu wynownienia pracy niedbałe traktował swoje obowiązki.

W związku z faktem niedowagi szynki w porcjach, w barze „Zaczę” — zwrócono uwagę szefowi kuchni na konieczność przestrzegania receptur.

Odpowiadamy

JANUSZ ZB.: Nadesłane wiersze mają szlachetną tendencję, ale forma ich jeszcze jest za surowa. Nie skorzystamy, lecz radzimy nad sobą jeszcze popracować.

RYSZARD BURZYŃSKI: Wyjaśnialiśmy już wielokrotnie, że redakcja nie pośredniczy w przydziale mieszkań. Sprawa ta leży wyłącznie w zasięgu władz kwatrujących.

Pracownicy poszukiwani

Księgowego, referenta współzawodnictwa o wysokich kwalifikacjach zawodowych zatrudnia natchmiast Zduńskowolskie Zakłady Przemysłu Zgrzebnego w Zduńskiej Woli, Al. Kościuszki 6-8. Zgłoszenia osobiste przyjmuje Dział Kadr. 2885-K

Inż. chemika z praktyką oraz księgowego zatrudnia natchmiast Zw. Branż. Sp.-ni Chem.-Min. Łódź, ul. Jaracza 6. Zgłoszenia Stanowisko Kadr. 2896-K

8 murarzy na wyjazd zatrudni od zaraz Przedsiębiorstwo Robót Kolejowych nr 13 Łódź, ul. Jaracza 95-97. Płaca wg. stawek akordowych UZP w Budownictwie. Zgłaszać się do Działu Zatrudnienia Łódź, ul. Jaracza nr 95-97. 2895-K

Dyplomowanych drogiarzy poszukuje Dyrekcja MHD Art. Chem. Zgłoszenia osobiste przyjmuje Dział Kadr Piotrkowska 111, II p. front. 2871-K

Km. I. 1226-53.

OBWIESZCZENIE O LICYTACJI RUCHOMOŚCI

Komornik Sądu Powiatowego dla Dz. Łódź. Śródm. w Łodzi rewiru I-go Zygmunt Dzierżan, mający kancelarię w Łodzi ul. Zwirki nr 26, na podstawie art. 608 k.p.c. podaje do publicznej wiadomości, że dnia 9 listopada 1953 roku od godz. 14-iej w Łodzi, ul. Piarowicza nr 4 odbędzie się pierwsza licytacja ruchomości należących do Bronisława Włodarczyka składających się z biblioteki, biurka, stołu okrągłego, radioaparatu „Philips”, 3 krzesła wyściełanych, tapczana, kanapy, kilimu i innych ruchomości oszacowanych na łączną sumę zł. 14.920. Ruchomości można oglądać w dniu licytacji w miejscu i czasie wyżej oznaczonym.

Dnia 15 października 1953 roku. Sprawa Zofii Essel przeciwko Bronisławowi Włodarczyk.

Komornik (Z. Dzierżan). 2897-K

NIERUCHOMOŚCI

SPRZEDAM dom (komfort) centrum Łódź i dom w Radogoszczu. Właściciel ul. Sasank 43-6

SPRZEDAM nowoczesny dom czynszowy w Śródmieściu. Oferty pisemne Biuro Ogłoszeń Piotrkowska 96 pod „12552”

SPRZEDAM dwie trzecie domu w Łodzi ul. Chopina 26-b

SPRZEDAM ogrodnictwo (hala 25x8 m, centralne ogrzewanie). Proszę zgłaszać 44 Hll gm. Łódź, ul. m. 3 (12599-G)

KUPNO

KUPIJĘ i sprzedaję kupony z paczek PKO sklep z samodzielnymi — Piotrkowska 44 telefon 213-08

KUPIJĘ drut kolczasty większą ilość oraz szope do rozbiórki. Łódź, Lipo wa 1 m. 3 Feliks Litwinowicz (12594-G)

SPRZEDAŻ

SPRZEDAM fotel ginekologiczny. Tel. 184-85 od 17-19 (12600-G)

PIANINO krzyżowe czarne, stan bardzo dobry. 2 łóżka, 2 nocne szafki nowoczesne sprzedam. Zachodnia 50-12 od 17

UMEBLOWANIE gabinetu (duży rozmiar), zegar stojący „Beckera” sprzedam. Żelazkowskiego 34

MOTOCYKL 500 z koszem sprzedam. Łódź, Rzgowska 171

LOKALE

ZAMIEŃIĘ duży pokój na pokój z kuchnią lub większe. Suwalska 9-30

ZAMIEŃIĘ 4-pokojowe mieszkanie komfortowe w centrum Szczecina na podobne 3-pokojowe w Łodzi. Oferty pisemne Biuro Ogłoszeń Piotrkowska 96 pod „13210”

ZAMIEŃIĘ pokój z kuchnią i przedpokój na 2 pokoje z kuchnią. Właściciel Rybna 2-4-8

PRACA

POTRZEBNA pomoc domowa bez gotowania. — Brzeźna 6 m. 3. Zgłoszenia godz. 16-20.

Dyrekcja Miejskiego Handlu Mięsem ŁÓDŹ BAŁUTY i STAROMIEJSKA

w Łodzi, ul. Wschodnia 8a
zawiadamiają, iż stosownie do uchwały Rady Państwa i Rady Ministrów z dnia 14. 12. 1950 r. wszelkie zażalenia, skargi i odwołania załatwia dyrektor przedsiębiorstwa lub jego zastępca w każdy poniedziałek o godzinie 15.30 do 17.30. Jeśli w poniedziałek przypada dzień wolny od pracy, dniem przyjęć jest najbliższy dzień powszedni tygodnia. 2890-K

Zduńskowolskie Zakłady PRZEMYSŁU ZGRZEBNEGO z siedzibą w Zduńskiej Woli Al. Kościuszki 6-8

przypominają, że stosownie do uchwały Rady Państwa i Rady Ministrów z dnia 14. 12. 1950 r. wszelkie zażalenia i odwołania załatwia dyrektor lub jego zastępca w poniedziałek i czwartek od godz. 10 do 12 i od 14 do 16. Jeśli w poniedziałek i czwartek przypada dzień wolny od pracy, dniem przyjęć jest najbliższy dzień powszedni tygodnia. 2884-K

PRACOWNICA domowa potrzebna ul. Włocławskiego 32-11. Prawa o ficylna I piętro

MASZYNISTKI, sekretarki Kursy stenografii (biurowe) dziennikarskie) maszynopisanie — Stowarzyszenia Stenografów — Maszynistek. Kursy Sekretariackie (także księgowość). Zapisy Kilińskiego 50, Piotrkowska 83

LEKARSKIE

Dr MARKIEWICZ specjalista, skóra, weneryczne, moczopłciowe. Piotrkowska 109-6 (12335-G)

RENTGEN. Prześwietlanie płuc, serca, żołądka, Obr. Stalngrodu 76, II piętro

Dr LASZEWSKI skóra, weneryczne 13-14, 17-19.30, Armii Ludowej 27

Dr REICHER specjalista weneryczne, skóra, płciowe (zaburzenia) — 8-9, 16-19, Piotrkowska 14 (12336-G)

ELEKTROKARDIOGRAF zdjęcie serca. Piotrkowska 157 godz. 5-7 wieczorem (13208)

Dr PIWECKI, wewnętrzne, płuca, serce 3-7, Piotrkowska 35

RENTGEN — prześwietlenie klatki piersiowej i żołądka, dr Baran, Piotrkowska 103 m. 12, codziennie

Dr LASZEWSKI skóra, weneryczne 13-14, 17-19.30, Armii Ludowej 27

Dr REICHER specjalista weneryczne, skóra, płciowe (zaburzenia) — 8-9, 16-19, Piotrkowska 14 (12336-G)

ELEKTROKARDIOGRAF zdjęcie serca. Piotrkowska 157 godz. 5-7 wieczorem (13208)

NAUKA

ZAPISY na kursy maszynopisanie, języków obcych i księgowości przyjmują sekretariat Ośrodka Politechnicznych Kursów IPR w Łodzi ul. Andrzeja Struga 4, telefon 217-19 godz. 9-13, 15-20

KURS kroju i szycia domowego IPR — Łódź-Karłow. Szkoła TPD nr 4, ul. M. Fornalskiej 22. Zapisy codziennie od 8 do 17

TYLKO do 23 listopada IPR — Stalina 7 przyjmują zapisy na kursy techniczne: 1) kreślenie budowlanych II stopnia, 2) kreślenie maszynowych II stopnia, 3) kreślenie instalacji elektrycznej, 4) kreślenie wod.-kan. i CO, 5) kalkulatorów budowl.

KURSY kreślenia budowlanych i maszynowych I stopnia przyjmują zapisy IPR — Pabianice ul. Pułaskiego 17, II piętro codziennie godz. 9-19

MATEMATYKI, logiki, fizyki, chemii udziela doświadczonego profesor. — Bednarska 26 m. 87

ROZNE

NARTY należy sprawdzić. NARTY uzbierał. NAPRAWIA: rama PUJDAK — Łódź — Kilińskiego 15.

Dnia 31 października 1953 r. zmarł po krótkich lecz ciężkich cierpieniach nasz kochany ojciec

S. i P.

WŁADYSŁAW JANEC

Przeżywszy lat 74

Pogrzeb odbędzie się w środę dnia 4 listopada o godzinie 15 z kaplicy cmentarnej przy ul. Ogrodowej, o czym zawiadamia pogrążona w głębokim smutku

13257-G

Rodzina.

ZGUBY

SKRADZIONO kartę meldunkową, polkwitowanie na złożone dokumenty na nazwisko Mikołaj Celestyn Warszawa, Ziota 65a

ZGUBIONO piaszatkę o brzmieniu: Konwojent MHM Józef Górski.

ZGUBIONO legity. Ubezpieczalni Społ. na nazwisko Stanisław Jaronek, Niska 5/7, m. 3. (12242 G)

ZGUBIONO legity. Zw. Zaw. Zygmunta Mitrega Łódź, Zachodnia 66.

ZGUBIONO wejściówkę fabryczną na nazwisko Lech Kałowski, Łódź, ul. Akacja 10. (12236 G)

ZGUBIONO legity. Zw. Zaw. na nazwisko: Kosiorek Władysława i Bednarski Jerzy. (12235 G)

ZGUBIONO wejściówkę fabryczną, Anatol Barys, Łódź, Próchnika 49

REDAGUJE KOLEGIUM

Redakcja i Administracja Łódź, ul. Piotrkowska 96. Centrala tel. 293 00.

Red. nac. 125 64, 283 00 wewn. 39, godz. przyj. 12-13, z-ca red. nac. 216 22, sekret. 204 75, 283 00 wewn. 41, godz. przyj. 10-12, dział listów i interw. 103-04, 283 00, wewn. 40, dział ekonom. 283 00, wewn. 37, 228-32, 143-80, dział sportowy 208-95, dział miejski 223-05, 137 47, dział rolny 283 00, wewn. 38, Biuro ogłoszeń, Piotrkowska 96, tel. 111 50 i 114 75 czynne 6-16, w sobotę 8-14

WYDAWCA INSTYTUT PRASY „CZYTELNIK”

Piłkarskie pertraktacje

Może komuś się wydaje, że piłkarze Włókniarza po zakwalifikowaniu się do I ligi rozpoczęli teraz okres odpoczynku. Tak jednak nie jest. Na boisku przeprowadzane są w dalszym ciągu treningi. Piłkarze Włókniarza czekają bowiem teraz końcowe spotkania o Puchar Polski. Najbliższym przeciwnikiem łódzian będzie zespół Budowlanych 1b z Gdańska. Mecz wyznaczony został na 15 bm., ale Włókniarz zwrócił się z prośbą o przesunięcie tego terminu na 12 bm.

Jeżeli mecz z Budowlanymi odbędzie się 12 bm w Gdańsku to wówczas aktualna będzie sprawa zorganizowania, 15 bm., spotkania towarzyskiego z jednym z zespołów I ligi połączonego z uroczystym zakończeniem sezonu piłkarskiego.

Włókniarz gra w kosza

Koszykarki i koszykarze Włókniarza przygotowują się do spotkań z Kolejarzem warszawskim. Mecze o mistrzostwo ligi rozegrane zostaną w hali na Widzewie.

Spotkanie drużyn żeńskich wyznaczono na godz. 17, a męskich na godz. 19.

Kultura fizyczna i sport w ZSRR

W związku z Miesiącem Poświęcenia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej, w celu zapoznania szerokiego rzesz sportowców o-

32 kandydatów na sędziów piłkarskich

Na kurs sędzów piłkarskich zgłosiło się 32 kandydatów. Kurs rozpoczął się dziś o godz. 18 w sali ŁKKF przy Pl. Komuny Pańskiej 5.

Ci, którzy się jeszcze nie zgłosili, a chcą zostać sędziami piłkarskimi mogą jeszcze w dniu dzisiejszym zgłosić się przed rozpoczęciem wykładów.

Dziś w Krakowie gra Spartak

Dziś w Krakowie rozegrany zostanie towarzyski mecz piłkarski między mistrzem Związku Radzieckiego drużyną Spartak z Moskwy a reprezentacją Krakowa.

O godz. 14.45 na fal 497 m w programie drugim nadana zostanie transmisja radiowa drugiej połowy meczu.

Decydujący mecz

Gracze piłki ręcznej Włókniarza znajdują się w przededniu decydującego meczu o pozostanie w lidze. Sytuacja jest dość krytyczna.

W nadchodzącą niedzielę, o godz. 11 na boisku przy Al. Unii Włókniarz spotka się z Unią z Krakowa. W razie porażki Włókniarz spadnie z ligi.

Bokserzy Włókniarza mają ambicje piłkarzy Chcą wejść do I ligi pięściarskiej

BOKSERZY Włókniarza cieszą się z sukcesu swoich kolegów piłkarzy, którzy wywalczyli awans do pierwszej ligi i sami postanowili iść śladami piłkarzy.

Włókniarz wzmocniony został ostatnio trzema zawodnikami, a mianowicie: Stanikowskim, J. Lubelskim i Ku basiewiczem. Ten ostatni walczyć będzie w wadze półciężkiej, względnie ciężkiej, zastępując Jaskulę.

Bokserzy nasi mają duże szanse zakwalifikowania się do pierwszej ligi zwłaszcza gdy odpadnie tak poważny konkurent jak OWKS — Kraków.

Włókniarz otacza troskliwą opieką nie tylko zawodników swojej reprezentacyjnej drużyny, ale dba również o naruby. I tak np. w nadchodzącą niedzielę Włókniarz wybierze się do Gdańska na mecz z miejscowym Koleja-

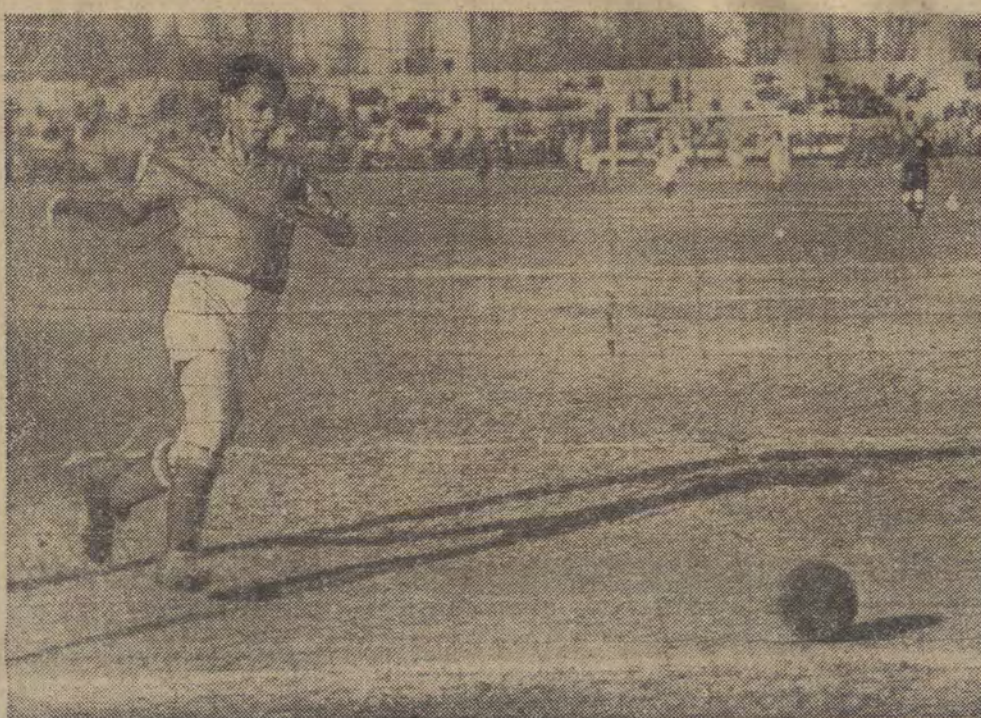
rzem, mając już w swym gronie nowopozyskanych zawodników, którzy będą mieli sposobność wykazania swojej formy przed czekającymi ich meczami o mistrzostwo.

Jeżeli chodzi o ogólne sprawy związane z boksem łódzkim to trzeba zwrócić uwagę na ożywienie wśród młodzieży uczącej się, a należącej do Z. S. „Zryw”. Na uwagę zasługuje tutaj młodzież Technikum Włókienniczego posiadająca własny sprzęt bokser

ski, świetlicę i wszystkie szanse na zmontowanie nie najgorszej drużyny pięściarskiej.

Istnieje projekt zorganizowania w Łodzi międzymiastowego spotkania najprawdopodobniej z reprezentacją Warszawy. Spotkanie to cieszyłoby się niewątpliwie dużym powodzeniem bo już dawno nie mieliśmy w Łodzi poważniejszej międzymiastowej imprezy bokserskiej.

61-sza bramka Włókniarza

Tak padła ostatnia w drugiej lidze — 61 bramka zdobyta przez Włókniarza w meczu z Ogniwem (Tarnów). Na zdjęciu nie widać bramkarza Dwuraznego, którego wywabił w pole środkowy napastnik łódzian, Kokot (też niewidoczny na zdjęciu), a potem spławił piłkę do pustej bramki. Obronca Ognia nie jest już w stanie zatrzymać piłki.

Fot. L. Olejniczak

RADIO

ŚRODA, 4 LISTOPADA

14.45 Transmisja drugiej połowy meczu piłk. Spartak (ZSRR) — reprezent. Krakowa. 15.45 Muzyka. 16.00 „Ze śpiewników Montuski”. 16.20 (Ł) Felieton literacki „Awantura Chiozgi”. 16.35 (Ł) Koncert ork. RPR. 17.20 (Ł) Koncert rozr. w wyk. ork. mandolinistów RPR. 17.15 (Ł) Muzyka. 17.30 (Ł) „Z mikrofonem przez miasto i wieś”. 17.40 (Ł) Aud. konkursowa. 17.50 (Ł) Koncert masowy 18.30 Pogod sportowa. 18.40 Utwory skrzypcowe. 19.00 Książki, które na was czekały”. 19.30 Muzyka i aktualności. 20.00 Aud. literacka. 20.20 Milutin: fragm. op. „Niespokojne szeszele”. 21.26 Wład. sportowe. 21.36 Muz. tan. 21.50 „Życie ZSRR”. 22.20 Recital fortepianowy. 22.50 Muz. tan. 23.20 „Współcześni kompozytorzy polscy”.

Dyżury aptek

Od 20.10. do 4.11. we wszystkich aptekach łódzkich przeprowadzany jest rezydent. Wobec tego w każdej aptece znajdzie się wywieszka z adresem najbliższych czynnych aptek.

Przez cały czas rezydentu czynnie będą następujące apteki przy ul. Rzgowskiej 147, Rzgowskiej 51, Nowotki 12, Piotrkowskiej 165 i Wróblewskiego 54.

DYŻUR POŁOŻNICZO-GINEKOLOGICZNY

Dziś dyżuruje cała doba szpital im. dr H. Wolf — ul. Łagiewnicka 34.

Spać albo nie spać

SPAC, albo nie spać oto jest pytanie, które niespodziewanie stanęło przede mną w momencie, kiedy z mojego łóżka wyleciała listwa, przytrzymująca sprężynowy podkład pod materacem. Listwa wyleciała, bo gwoździe puściły.

— Tu trzeba śrub — gwoździe nie utrzymają — rzekł najstarszy z rodzeństwa.

A zatem trzeba kupić śruby do drzewa — holcśrubami popularnie zwane.

Od zamiaru do jego urzeczywistnienia prowadziła mnie droga przez wszystkie sklepy żelazne w Łodzi, tudzież przez pracownię tapicerską — droga jak gwoździe prosta, a jak śruba kręta.

Bezskuteczną wędrówkę zakończyłem w sklepie żelaznym przy ul. Piotrkowskiej 23.

— Nie ma.

Stary i zrezygnowany zadem sprzedawcy niezbyt mądre pytanie:

— Dlaczego?

— No, bo nie ma.

— A co ma robić zwykły człowiek, posiadacz łóżka, które popsuło się i które trzeba zastąpić holcśrubami?

Sprzedawca inteligentnie odpowiedział:

— Kupić nowe łóżko...

Ostatnie zdanie stanowiłoby właściwą pointę niniejszej historyjki, gdyby nie jej niespodziewane zakończenie:

Wracając do domu wozem przyczepnym 13-letni, zauważyłem z przerażeniem, że kłosz od lampy w charakterze miecza Damoklesa wisiał na włosku i groził mojej głowie. Na szczęście przy ul. Tramwajowej zjawił się mechanik i zajął się kłosem w sposób dość niezwykły.

Odkręcił po jednej śrubie od kłoszów sąsiednich i przykręcił nimi grozący zerwaniem się kłosz. ZO-TA

Pabianice, Radomsko i Kutno

zdołały proporce

W Pabianicach odbędzie się 8 bm. o godz. 10 w Domu Kultury przy ul. Kościuszki 14 uroczystość zorganizowana przez WKKF w związku z rocznicą Rewolucji Październikowej.

Po referacie na temat kultury fizycznej i sportu w ZSRR odbędzie się uroczyste wręczenie proporców wyróżnionym we współzawodnictwie LZS-m.

Ponadto trzem miastom: Pabianicom, Radomsku i Kutnu wręczone zostaną proporce za współzawodnictwo w wieloboju.

Pułkownik przejechał ręką po twarzy z wyrazem zakłopotania.

— To przechodzi nasze oczekiwania — powiedział. — Wolno zapytać, generale, skąd weźmie pan tych trzy tysiące dwustu ludzi, którzy mają stanowić kolumnę Lepage'a? Jeszcze nigdy w lokalnej akcji nie zostały zaangażowane tak duże i wyborowe siły?

Generał stuknął kolejno palcem w czerwone punkty na mapie wzdłuż drogi kolonialnej nr 4.

— Biorę najlepsze oddziały z garnizonów That-Khe i Lang-Son. To są obok waszego najmocniejsze garnizony na całej drodze kolonialnej.

— Z tymi efektywnymi rozbijemy Viet w puch! — zawołał Segrais. — Niech spróbują wejść nam w drogę.

Charton rzucił mu niespokojne spojrzenie. Forge siedział z przymkniętymi powiekami. Wyglądał, jakby zasnął.

Carpentier wyczuł niepokój Chartona. To był ten sam niepokój, który i jemu skoczył nagle do gardła jak przyczajony brytan. Charton wysunął wąską dłoń o chłodnych palcach i położył ją na mapie, między Cao-Bang a That-Khe.

— To znaczy — powiedział ciągnąc niemiłosiernie każde słowo — że chcecie, generale, zaangażować na pięćdziesiąciu kilometrów drogi kolonialnej najlepsze efektywy, jakie posiadamy na całej tej drodze?

Patrzył pytająco w oczy dowódcy. Carpentier wysunął ku niemu swą końską szczękę.

— Więcej nawet — powiedział wyzywająco — nie tylko najlepsze, ale niemal wszystkie efektywy!... To jest jedyna szansa powodzenia — dodał wśród ogólnego milczenia — maksymalna koncentracja środków. Pamiętajcie, panowie, Clausewitz!

Przez chwilę nikt nie mówił. Charton poczuł znów chwiać się nad stołem. Segrais nerwowo dopalał papierosa. Forge siedział bez ruchu, z głową spuszczoną i przymkniętymi oczyma.

Carpentier pierwszy przerwał milczenie.

— Rozumiem pańskie obawy, pułkowniku Charton. Pomyślał pan sobie: a co będzie, jeśli operacja się nie uda? Co będzie, jeśli kolumna Chartona i kolumna Lepage'a zostaną rozbite? Odpowiem panu na to pytanie.

(c. d. n.)

WAŻNE TELEFONY

Pogot. Ratunkowe 254-44
Straż Pożarna 8
Kom. Miejska MO 253-60
Miejski Ośr. Infor 159-15

TEATR

NOWY (Wielkopolski)
15) g. 19 „Spazmy modne”
IM. ST. JARACZA (Jara)
24) g. 19 „Kan dida”
POWSZECHNY (Ohr. Sta)
21) g. 19 15 „Czarnecki i jego żołnierze”
MUZYCZNY (Piotrkowska)
24) g. 19 15 „Kraina uśmiechu” — ost. dni
MALY (Traugutta nr 1)
g. 19 15 „Rodzinka”
„ARLEKIN” (Piotrkowska)
15) g. 17 „Złota rybka”
„PINKO” (Kopernika)
16) g. 17 „Pieśń Sarmiko” — ost. dni

CO?gdzie?KIEDY?

• KINA •

SALTYK (Naleśnikowa 20)
„Kasztanka” g. 14.30, 16.30, 18.30, 20.30
MŁODA GWARDIA (Zielona 2)
„Orzeł Kaukazu” i ser. g. 14, 16, 18, 20
MUZA (Pabianicka 173)
„Noc majowa” g. 18, 20
PIONIER (Franciszkańska 31)
„Podrutek” g. 17, 19
POLONIA (Piotrkowska 67)
„Kasztanka” g. 16, 18, 20
PRZEDWIOSNIE (Zeromskiego 76)
„Błyskawica” g. 18, 20
MAJA (Kilińskiego 176)
„Sadko” g. 17, 19
REKORD (Rzgowska 2)
„Bajka o śpiącej królewnie” g. 18, 20

ROMA (Rzgowska nr 84)
„Pieśń tajgi” g. 18, 20
SOJUSZ (Nowe Złotno)
„Wędrowni czarodzieje” g. 18.30
SWIT (Rafucki Rynek 5)
„Wielki koncert” g. 18.20
TATRY (Sienkiewicza 40)
„Świat się śmieje” g. 16, 18, 20
WISLA (Przejazd nr 2)
„Maksymek” g. 14, 16, 18, 20
WŁOKNIARZ (Próchnicka 16)
„Przełom” g. 15.30, 17.30, 19.30
WOLNOSC (Przybyszewskiego 16)
„Przełom” i ser. g. 16.30, 18.30, 20.30
ZACHĘTA (Złotnicka 26)
„Czarodziej Glinka” g. 18, 20
DWORCOWE „Listopad w Suchumi”, „Ślawne mo-